

Catalunya Cristiana

 /catalunyacristiana

 catalunya_cristiana

www.catalunyacristiana.cat

 @catcristiana

 catalunya cristiana

Celebrem 45 anys amb tu

1979 - 2024

La Junta Constructora del Temple Expiatori
de la Sagrada Família felicita

Catalunya Cristiana

en el seu

45è aniversari

Amb motiu d'aquesta fita especial,
volem reconèixer la important tasca
en la difusió dels valors cristians i el
seu compromís amb la societat.

45 anys de presència del missatge cristià

CARD. JOAN JOSEP OMELLA OMELLA

Arquebisbe de Barcelona i president de la Fundació Missatge Humà i Cristià

Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'Evangelium" (Mc 16,15), ens va dir Jesús. La gran família de l'Església va començar i ha continuat fins ara aquesta bella missió. A través dels mitjans de comunicació social, els cristians hem tingut l'oportunitat de donar testimoni del missatge de Crist. Cal que coneguem i confiïem en els mitjans de comunicació que tenen present aquesta missió.

Avui, des d'aquest número especial de *Catalunya Cristiana*, tinc el goig d'unir-me a la celebració dels seus 45 anys de vida, i també l'oportunitat de reflexionar sobre la labor que esperem dels mitjans de comunicació: comunicar bé, honestament i des del cor.

La presència del missatge cristià en els mitjans de comunicació, a internet i a les xarxes socials, és avui una oportunitat extraordinària per al diàleg i l'intercanvi amb la societat, les religions i les cultures. Certament, la irrupció de les noves tecnologies ha tingut un impacte enorme en moltes facetes de la vida al llarg de la història. En aquest procés continu de transformació, el periodisme no n'ha estat una excepció.

En l'era digital, la intel·ligència artificial (IA) ha emergit com una eina capaç de transformar tant la producció de notícies com el consum de la informació. Les prestacions actuals de la IA obren un debat en els mitjans de comunicació. La capacitat d'analitzar i comprendre grans conjunts de dades permet la creació de molts continguts en poc temps. La IA també permet la substitució progressiva de tasques humanes. L'automatització d'aquestes tasques gestionades per la IA planteja reptes i interrogants ètics sobre el futur del periodisme i el paper dels comunicadors.

En aquest context, cal que reivindicuem un periodisme rigorós que defensi i vetlli per la veritat. Cal una manera renovada de fer en la qual els periodistes i comunicadors siguin els garants

d'una informació de qualitat elaborada amb valors i principis ètics al marge de les ideologies. Necessitem professionals que actuïn com a tutors de les noves eines digitals. Només així aconseguirem que la IA estigui al servei de les persones per ajudar a crear continguts informatius veraçs.

Amb motiu d'aquest 45è aniversari de *Catalunya Cristiana* i el 30è aniversari de Ràdio Estel, vull donar les gràcies a totes les persones que hi han col·laborat des de 1979, any en què Mn. Joan E. Jarque i Mn. Francesc Malgosa van fundar aquest setmanari.

Aquests dos sacerdots tenien l'objectiu de fer una publicació sobre l'actualitat religiosa a Catalunya, centrada, principalment, en l'Església catòlica. Quaranta-cinc anys després, mantenim viu aquest projecte evangelitzador, adaptat als nous temps. Ara també amb una gran presència a l'univers digital.

En els últims anys, hem impulsat la transformació digital d'aquests dos mitjans eclesials de comunicació. Ràdio Estel, a part de la seva emissió tradicional per la freqüència modulada, també va consolidant la seva activitat comunicadora i creadora a través de l'App. Ens ofereix continguts religiosos, informatius, culturals i musicals. També podem participar de la litúrgia des dels monestirs de Montserrat i Poblet, així com del comentari de l'Evangelium, el Rosari... Cal fer una bona difusió d'aquesta eina digital, essencial en el futur de la ràdio. Per la seva part, *Catalunya Cristiana* avança en el camí de consolidar la seva activitat al web i a les xarxes socials, sense desatendre l'edició en paper del setmanari, que ha viscut una recent transformació a nivell visual i de continguts.

Prego a Déu perquè els mitjans de comunicació de la Fundació Missatge Humà i Cristià —*Catalunya Cristiana* i Ràdio Estel— continuïn, molts més anys, treballant per la comunió, sent fidels a la veritat i a la voluntat de Jesucrist d'anunciar l'Evangelium arreu del món. ■

CELEBREM 45 ANYS AMB TU

29 de setembre del 1979

Surt al carrer el número 1 de *Catalunya Cristiana*

8 de novembre del 1980

Instauració del diaconat permanent a l'arquebisbat de Barcelona amb l'ordenació del primer diaca, Lluís Nadal, de 52 anys, per part del cardenal Narcís Jubany

23 de febrer del 1981

Els bisbes espanyols es pronuncien en suport del poble espanyol i la Constitució arran de l'intent de cop d'Estat

24 de març

Al Salvador, un franc tirador assassina Mons. Òscar Romero mentre celebra missa a la capella de l'Hospital de la Divina Providència

2 d'abril

L'Argentina envaeix les illes Malvinas, en poder del Regne Unit, i s'inicia una guerra que dura uns dos mesos i deixa 1.000 morts i ferides obertes

1979

4 de maig

Al Regne Unit, Margaret Thatcher, anomenada "la Dama de Ferro", és escollida primera ministra. La primera dona que desenvolupa aquest càrrec en aquest país

1980

1981

23 de febrer

Es produeix un intent de cop d'Estat, conegut com a 23F, per part del tinent coronel Antonio Tejero al Congrés dels Diputats

1982

13 de maig del 1981

Joan Pau II resulta ferit greument arran de l'atemptat perpetrat per Mehmet Alí Agca

7 de novembre del 1982

Històrica visita del papa Joan Pau II a Catalunya

23 de juny del 1987
El cardenal Narcís Jubany presideix la missa funeral per les víctimes de l'atemptat terrorista a Hipercor

27 de desembre del 1985
Els bisbes catalans publiquen el document *Arrels cristianes de Catalunya*

2 de desembre
Als Estats Units, Michael Jackson estrena el videoclip de la cançó *Thriller* i aconsegueix un impacte mundial que canvia la història del pop

13 de novembre
A Colòmbia entra en erupció el volcà Nevado del Ruiz i sepulta la població d'Armero. La tragèdia deixa 23.000 morts

1983

1984

1985

1986

2 de desembre
A la ciutat índia de Bhopal un accident provoca una fuga de més de 40 tones de gasos tòxics a la planta de pesticida Union Carbide. Moren entre 10.000 i 25.000 persones

26 d'abril
L'explosió d'un reactor de la central nuclear de Txernòbil (Ucraïna) propaga un núvol radioactiu que afecta gairebé 8,4 milions de persones

2-6 desembre del 1988
Pelegrinatge a Roma en el Mil·lenari de Catalunya

1 desembre del 1989
Cimera entre Joan Pau II i Mikhaïl Gorbatxov, qualificada com la fi de la guerra freda espiritual

23 de juliol del 1992
Els cristians de Catalunya donen la benvinguda als participants als Jocs Olímpics de Barcelona

29 de setembre del 1993
Presentació a la sala d'actes de la Facultat de Teologia de Catalunya de la Bíblia Catalana Interconfessional

21 de juliol
El tenor català Josep Carreras torna als escenaris després de superar una leucèmia

11 de febrer
A Sud-àfrica, després de 27 anys empresonat, Nelson Mandela abandona la presó

1987

1988

1989

1990

16 de setembre
46 països signen el Protocol de Montreal, un acord mundial per protegir la capa d'ozó del planeta

16 de novembre
Es produeix la massacre del "màrtirs de la UCA": l'exèrcit salvadorenc assassina els jesuïtes Ignacio Ellacuría, Segundo Montes, Ignacio Martín-Baró, Amado López, Juan Ramón Moreno i Joaquín López, a més de la cuinera Elba i la seva filla Celina Ramos

28 d'octubre del 1994
L'arquebisbe de Barcelona, Ricard Maria Carles, inaugura Ràdio Estel

21 de gener del 1995
Inauguració del Concili Provincial Tarraconense

27 de juny del 1998

El nunci Lajos Kada decreta que el patrimoni artístic del Museu Diocesà de Lleida procedent dels pobles de la Franja retorni a l'Aragó

21 de gener del 1998

Històrica visita de Joan Pau II a Cuba, on es reuneix amb Fidel Castro

17 de gener

Amb l'operació "Tempesta del Desert" comença la Guerra del Golf contra el govern de Saddam Hussein

27 de gener

Es troben els cossos de les adolescents segrestades, violades, torturades i assassinades, conegut com el "Crim d'Alcàsser"

1991

1992

1993

1994

25 de juliol

S'inauguren a l'Estadi Olímpic de Montjuïc els Jocs Olímpics de Barcelona. Hi participen 9.356 atletes de 169 països

6 d'abril

Un míssil fa caure l'avió del president de Ruanda, d'ètnia hutu. La seva mort desencadena una onada de matances que acaba amb la vida de 800.000 tutsis

24 de desembre del 1999
Inici del Jubileu de l'any 2000

11 d'octubre del 1998

Joan Pau II canonitza a Roma Edith Stein, la filòsofa de Déu

5 de gener del 2004
Mor Rosa Deulofeu, delegada de Joventut de l'arquebisbat de Barcelona

11 de març del 2004
L'Església condemna els salvatges atemptats de l'11M a l'estació d'Atocha de Madrid

25 de març
La Unió Europea prohibeix les exportacions de bovi britànic i els seus productes derivats per frenar l'expansió de la malaltia de les "vaques boges"

21 de gener
Joan Pau II inicia la seva visita històrica a Cuba. Un viatge on es recorda la seva frase: "Que Cuba s'obri al món i que el món s'obri a Cuba"

1995

1996

1997

1998

11 de juliol
Les forces sèrbies de Bòsnia-Herzegovina ataquen Srebrenica (zona protegida per cascos blaus) i assassinen 8.000 adolescents i homes musulmans

12 de juliol
Després de 48 hores segrestat, ETA assassina el regidor del PP a Ermua, Miguel Ángel Blanco. La ciutadania es mobilitza contra el terrorisme i desencadena l'anomenat "Esperit d'Ermua"

16 de maig del 2004
Canonització de sant Josep Manyanet, fundador de la congregació dels Fills de la Sagrada Família

15 de juny del 2004
Divisió de l'arquebisbat de Barcelona i creació de les noves diòcesis de Sant Feliu de Llobregat i de Terrassa

Catalunya Cristiana

f /catalunyacristiana

ig catalunya_cristiana

www.catalunyacristiana.cat

x @catcristiana

yt catalunya cristiana

45 Anys

Delegació de Migracions de Tenerife

Viatges d'esperança

Les arribades de migrants en cayucos a les Canàries exacerba el debat migratori mentre l'Església demana i desplega humanitat

P 8-12

El Papa llança una crida per aturar la violència al Líban

P 16-17

2345

91772938 223004

SUMARI

6 OCTUBRE 2024

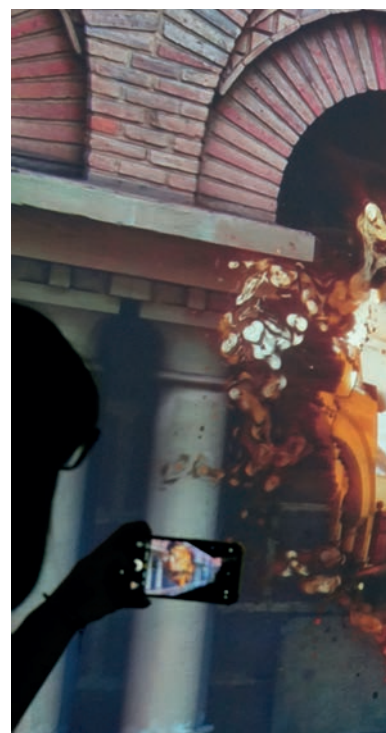
Editorial	03
La setmana	05
Opinió	06
Carta dominical	07
En primer pla	08
Vida eclesial	14
Reflexió	26
Carta dominical	30
Bíblia	32
Litúrgia	34
Espai lectors	36
Cultura	38
Agenda	46
Des del carrer	47

18-20

Ordenació de Josep-Lluís Serrano Pentinat

La diòcesi d'Urgell ja té nou
bisbe coadjutor

26-28

Com ser Església sinodal missionera?

Fil conductor de l'Assemblea del Sínode

38-39

“Godspell”, l’evangeli de Mateu a ritme de musical

Està produït per Antonio Banderas i Emilio Aragón

40

Exposició “Montserrat, 1.000 anys”, al Palau Robert

Viatge virtual a l’essència del monestir

EDITORIAL

“Caín, on és el teu germà?”

Al tancament d’aquesta edició, el papa Francesc es trobava, als seus 87 anys, recorrent el seu 46è viatge apostòlic, en aquesta ocasió a Luxemburg i Bèlgica. Un dels motius de la visita eren els 600 anys de la Universitat Catòlica de Lovaina, fundada el 1425, així com la beatificació de la carmelita descalça espanyola Anna de Jesús, deixeble de santa Teresa de Jesús, però a ningú no se li escapa la urgència del Papa de fer sentir la seva proximitat a les víctimes d’abusos de l’Església belga, i d’intensificar els missatges a favor de la pau i del respecte i l’acollida dels immigrants.

El primer viatge de Francesc va ser el 8 de juliol del 2013 a l’illa siciliana de Lampedusa després del tràgic naufragi que va convertir el Mediterrani en un enorme cementiri amb 368 migrants morts. Aleshores va alertar sobre la globalització de la indiferència i va llençar un crit que traspasa tots els temps i totes les nacions: “Caín, on és el teu germà?” Més de deu anys després, en quin moment històric ens trobem? Doncs en un moment no gaire encoratjador si considerem els nous lideratges polítics i l’excés de soroll de les xarxes socials. Qui corejaria avui dia la crida “Volem acollir”?

Francesc, que també ha manifestat el desig de visitar les Canàries, ens recorda que no podem deslligar el fenomen migratori dels grans reptes mundials com són les guerres, les persecucions, la pobresa, la fam, la crisi climàtica. En un món assenat comodatament en la injustícia i la desigualtat, no podem romandre indiferents al crit de socors dels germans desvalguts. “L’encontre amb el migrant és també un encontre amb Crist”, ens recordava el missatge de la Jornada Mundial del Migrant i del Refugiad del 29 de setembre passat.

.....

ÀLTIMA

AL TEU COSTAT,
EN TOT MOMENT.

A **Àltima** ens ocupem de cada detall perquè puguis acompanyar els teus éssers estimats en moments difícils. El nostre objectiu és estar al costat de les famílies oferint serveis de qualitat adaptats a les seves necessitats.

Creiem que darrere de cada gest hi ha una història, un rostre, un nom. No només ajudem; som aquí per comprendre i connectar de persona a persona.

El nostre equip t'ofereix una atenció personalitzada, assegurant que cada detall reflecteixi el respecte i l'afecte que cada persona es mereix.

ÀLTIMA

Atenció 24 h. 900 230 238
www.altima-sfi.com |

La setmana en tuits

MONTSE JIMÉNEZ

@montserratjimvi

26/09/2024

Docència Vedruna Prats Palafrugell

Cal que l'alfabetització mediàtica entri a les aules. Tenim joves que no distingeixen un fet d'una opinió i reben un bombardeig malintencionat d'anuncis i vídeos a xarxes. Podeu començar amb la Situació d'Aprenentatge *Ets capaç de conspirar?* @learntocheck

FRA OCTAVI VILÀ

@fraoctavi

25/09/2024

Bisbe de Girona

Durant el curs de formació per als nous bisbes vam ser rebuts pel papa Francesc. Ens va encoratjar a treballar amb esperança i joia per l'Església. En el moment de la trobada personal amb ell va tenir unes paraules de salutació per a la nostra diòcesi

RUBEN BROTONS

@rubenbmarti

24/09/2024

Educador

Demà pot ser el pati on els teus fills i filles fan educació física i esport. Ja està passant també amb l'escola Vedruna de Gràcia. Veïns que van a viure al costat d'una escola que porta 130 anys i ara aconseguen que tanquin els patis perquè els nens molesten

PILARÍN BAYÉS

LA SETMANA

Escollat a Ràdio Estel

IGNASI MIRANDA

CAPS DE SETMANA AMB RELIGIÓ, MÚSICA I CULTURA

Els caps de setmana ofereixen una bona combinació entre espais de servei religiosos i pastoral, programes de cultura i estones de bona música. Els dissabtes al matí es pot escoltar *Sons de la terra* a les 8, *Escola de família* a les 9, *La veu dels animals* a les 10 i *Trotamundos* (de dues hores) a les 11. Els diumenges a la mateixa franja matinal, tenim *Tot sardana* a les 8, *Església viva* (de la diòcesi de Girona) a les 9.30, *De Sant Fructuós a Sant Pacià* a les 10, *La taula de l'evangeli* a les 10.30 i *El diumenge a Montserrat* (dues hores

que inclouen la missa conventual) a les 11.

A més, emetem les Matines de Poblet a les 5.15, les Laudes de Montserrat a les 7.30 i la missa diària a les 19.15, els dissabtes des de la basílica de la Mercè i els diumenges des de la catedral de Barcelona. Els dissabtes, a més, es pot escoltar el comentari diari de l'evangeli cap a les 6.15, el mateix horari reservat de dilluns a divendres, mentre que diumenge és a les 6.30. La resta del cap de setmana, la música ocupa bona part de les franges, amb *Cocodrill Club* els dos dies de 13 a 14.

Zoom MACIÀ GRAU

© Vatican Media

Després de mesos d'assajos i preparació, finalment el 25 de setembre la Jove Orquestra Graeme Clark va tenir l'oportunitat d'oferir un concert a la Ciutat del Vaticà, davant l'atenta mirada del papa Francesc. Va ser el millor premi possible per als 12 adolescents catalans que formen l'orquestra, fundada per la Fundació GAES Solidària i l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona, i que té una peculiaritat molt especial: tots els seus membres han nascut amb una sordesa severa o profunda, i poden sentir-hi gràcies a un implant coclear.

L'efemèride JOAN PALLARÈS-PERSONAT

7 d'octubre del 1926

Primera celebració del Dia del Llibre, que posteriorment es traslladarà al 23 d'abril

Mirada al món

El Crist de sant Joan de la Creu

AGUSTÍ BORRELL
Vicari general de l'Orde
del Carmel Descalç

Salvador Dalí té unes quantes obres de temàtica religiosa, moltes d'elles amb Crist com a protagonista. Una de les més famoses és el Crist de sant Joan de la Creu o Crist de Portlligat, pintat el 1951 i que es conserva al Museu Kensington a Glasgow (Escòcia). De manera excepcional, ha estat uns quants mesos al Teatre-Museu Dalí de Figueres, i durant algunes setmanes de maig i juny s'ha pogut veure a Roma, en el context de la preparació al Jubileu del 2025.

El quadre és d'una gran qualitat artística, i destaca per la seva original perspectiva, ja que Crist crucificat és vist des de dalt. De fet, la pintura combina creativament dues pers-

Dalí té unes quantes obres de temàtica religiosa amb Crist com a protagonista

pectives, la zenital de Crist a la part superior i l'horitzontal del paisatge de Portlligat a la part inferior. D'altra banda, Crist no té ferides ni sang, i ni tan sols està clavats a la creu. Dalí va dir que la seva preocupació era "pintar un Crist tan bell com el mateix Déu que ell encarna".

En realitat, Dalí es va inspirar lliurement en un dibuix que havia fet sant Joan de la Creu mentre era confessor al monestir de l'Encarnació d'Àvila entre els anys 1572 i 1577. Dalí l'hauria conegut en un viatge a Àvila el 1948, i n'havia parlat amb el carmelita francès Bruno de Jesús-Marie, biògraf de sant Joan de la Creu. La petita imatge representa Crist a la creu, en el mateix instant de la mort

i, a diferència del que farà Dalí, posa en relleu el sofriment. La disposició del dibuix suggereix la perspectiva de Déu mateix, que mira el Fill clavats en la creu, i evoca el sentit últim de la mort de Crist com a revelació definitiva de la saviesa divina, que mostra el seu poder en la feblesa de la creu.

La imatge expressa gràficament la invitació decidida de sant Joan de la Creu a posar la mirada tan sols en Crist. Segons ell, al qui esperen visions i revelacions, Déu els respon: "Si ja t'he dit totes les coses en la meua Paraula, que és el meu Fill, i no en tinc cap altra, què et puc jo ara respondre o revelar que sigui més que això? Posa els ulls tan sols en ell, perquè en ell t'ho he dit i revelat tot..." ■

Rosa Deulofeu (1959-2004), el somriure de la fe

Dona d'Església, dona de comunió

TONI ROMAN
Capellà diocesà de Barcelona

La Rosa va saber estar en un moment d'Església diocesana amb vitalitat i creativitat

Sovint diem que els testimonis són més creïbles per les seves actituds i accions que per les seves paraules. La Rosa Deulofeu va ser una dona d'Església, cridada a convocar els joves a través de moltes paraules i reunions; però sobretot va ser per la seva presència amb actituds evangèliques que va saber fer equip amb moltes persones, i va saber transmetre un Evangeli fresc i engrescador.

Amb els fets, amb la presència, amb la constància i tenacitat del seu treball, va fer significatiu el paper de la dona a l'Església, abans que en parléssim tant en aquests temps de sinodalitat. Sense fer-ne bandera, però amb els fets; amb la seva estima per l'Evangeli de Jesús i l'Es-

glésia com a lloc de comunió.

La Rosa va saber estar en un moment d'Església diocesana amb vitalitat i creativitat; no sense problemes i també algunes tensions. Testimoniant una bondat de cor capaç de trobar camins de diàleg i de posar en el centre la figura de Jesús. Sabent crear forts lligams de pastoral també amb les altres diòcesis catalanes. Les diverses edicions de l'Aplec de l'Esperit, que van congrega milers de joves de tots els bisbats catalans, van ser una bona mostra d'aquest sentit eclesial, arrelat al país i amb vocació d'Església universal; com també ho va viure i ho va fer viure en la preparació i realització de la Trobada Europea de Taizé a Barcelona l'any 2000, que va aplegar

més de 80.000 joves "pelegrins de confiança" vinguts de tots els països d'Europa, i que va suposar una experiència paradigmàtica d'una Església diocesana de Barcelona acollidora, amb l'esforç i l'entrega d'un gran nombre de parròquies.

Finalment, fins i tot gràcies a la seva dura malaltia que li va causar la mort en plena etapa creativa i generosa de la seva vida, la Rosa va ser testimoni d'una existència esperançada, confiada que Déu l'acompanyava en tot moment, també i sobretot en els més difícils.

La Rosa, una "santa de la porta del costat" que diria avui el papa Francesc. Agraïm de cor el seu pas i el seu testimoni entre nosaltres. ■

**CARD. JOAN JOSEP
OMELLA OMELLA**
Arquebisbe de Barcelona

Seguim en camí

Quan un fa una excursió o un viatge, a vegades, el camí es fa llarg, però la destinació on volem arribar bé que s'ho val. D'alguna manera, això també ens pot passar amb el Sínode. Ja fa temps, l'octubre de 2021, vam iniciar aquest itinerari. L'estem fent tots junts sota el guiatge de l'Esperit Sant.

Fem aquest camí escoltant-nos els uns als altres i oberts a la Paraula, per tal de discernir què està dient l'Esperit Sant a l'Església en aquest moment concret. És un itinerari llarg i complex, però que estic convençut que val la pena. La meta que es perfila a l'horitzó és una Església sinodal, que viu la comunió i en la comunió. Una Església en què participen tots i cadascun dels batejats amb els seus carismes i ministeris específics, amb l'objectiu posat en la missió, en l'evangelització.

Diu sant Agustí que els que estimen, caminen. Llavors dedueix que cap a Déu no hi correm amb passos, sinó amb l'afecte (cf. *Sermó* 306 B,1). Certament, si volem arribar a Déu ho hem de fer estimant-nos i caminant junts. La vida cristiana és un pelegrinatge solidari. Més enllà d'ideologies o d'accentos, allò que ens uneix a tots és la voluntat comuna de seguir Jesús, d'edificar la seva Església.

Al llarg d'aquest procés, anem descobrint que allò que ja estem experimentant és una crida de l'Es-

perit a viure-ho en tota la vida i en les circumstàncies de cada una de les diòcesis, arxiprestats, comunitats pastorals, parròquies, congregacions religioses, moviments, associacions, etc. En primer lloc, ens disposem per a l'escolta de l'Esperit Sant, que és el veritable protagonista del Sínode i després per a l'escolta mútua per discernir, en la pregària i en el diàleg. Aquests són els passos que l'Esperit ens demana fer per compartir amb tothom el tresor més preuat que posseïm: la fe en Jesucrist.

Tot això no és possible si no és des de l'obertura al proïsme. Per això, la pregària que ha acompanyat i acompanya tot el procés en què som immersos és fonamental. Moltes vegades hem fet nostra la pregària de l'*Adsumus Sancte Spiritus*, "som aquí, Esperit Sant, reunits en el vostre nom...", a l'inici de reunions, de trobades i del treball personal. Aquesta és la pregària que acompanya cada una de les nostres reunions en aquesta segona sessió del Sínode i que, tal com va passar en la primera, hem iniciat amb uns dies de recés.

Benvolguts germans i germanes, us demano que preguem de manera personal i comunitària pels fruits d'aquest Sínode, que més que del Sínode seran fruits de l'Esperit Sant, en la mesura que ens obrim a la seva llum i a allò que ens fa i ens farà descobrir. ■

L'increment d'arribades de migrants a través de la mortífera "ruta atlàntica" tensa les Canàries i incendia un debat migratori que l'Església vol humanitzar

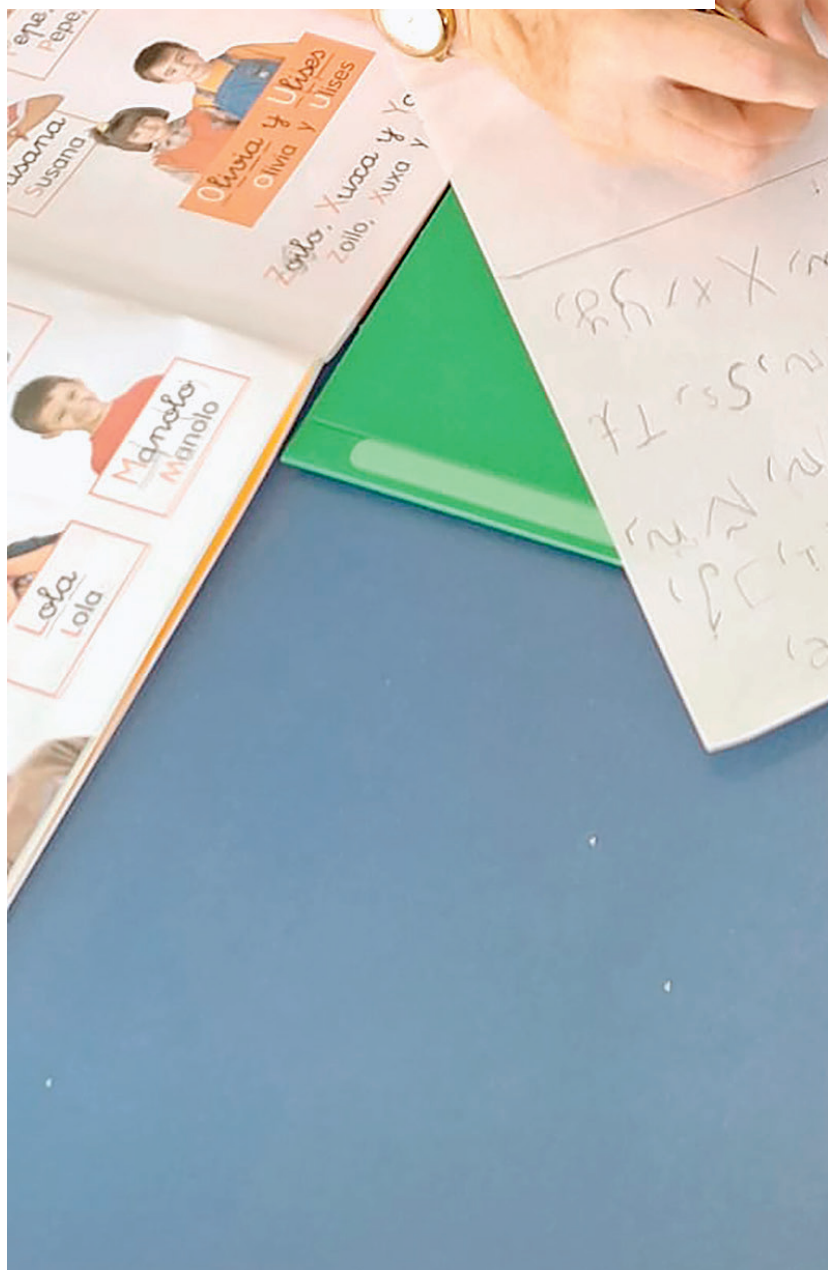
CRISI D'HOSPITALITAT

JOAN ANDREU PARRA

Fotos: Delegació de Migracions de Tenerife

En Lamin és un jove de Gàmbia que va arribar en pastera a les Canàries fa 18 anys. Avui té una empresa d'esdeveniments i espectacles en què ocupa una vintena de treballadors. Aquesta festivitat de la Mercè, va exposar el seu testimoni vital a la parròquia Mare de Déu de la Mercè, a la ciutat de San Cristóbal de La Laguna (Tenerife). En Lamin va defensar que els migrants africans només venen a buscar feina, a millorar els seus mitjans de vida. Ho va fer en un context en què l'arxipèlag canari està fortament tensionat per les arribades constants de cayucos en l'anomenada "ruta atlàntica" (les persones arribades a les illes Canàries des de ports de l'oest d'Àfrica han estat 26.813 fins al 15 de setembre, segons les últimes dades d'ACNUR, el doble que el 2023), la més mortífera pel fet d'haver de travessar un oceà.

Ara bé, el punt de fricció polític han estat els menors no acompanyats, prop de 6.000 (és una xifra que fluctua), que desborden àmpliament la capacitat d'acollida d'aquesta comunitat. L'intent frustrat de l'Executiu de l'Estat de reformar la Llei d'Estrangeria per repartir una part dels menors arribats a les Canàries, Ceuta i Melilla entre altres comunitats autònomes va encendre el debat migratori aquest estiu a l'opinió pública fins a encimbellar-lo a la primera preocupació dels espanyols, segons la darrera enquesta del CIS (cinquè lloc si afecta més "personalment"). La discussió al voltant de 300-400 menors susceptibles de distribuir-se solidàriament ha fet que

molts canaris se sentissin avergonyits i abandonats, en lloc d'abordar amb altura de mires un Pacte d'Estat sobre aquesta qüestió. "La sensació de la població és de desbordament i de preocupació perquè es veu la saturació dels recursos, especialment a les illes menors. Ara bé, els canaris en conjunt són solidaris, perquè alguns han viscut aquestes experiències. Als 60 i 70 molts van haver de saltar el charco buscant millors oportunitats de vida", precisa el P. Víctor Manuel Domínguez, delegat de Migracions de la diòcesi de les Canàries.

Amb tot, cal posar en context les xifres, ja que a les Canàries (igual que a la resta de l'Estat), l'origen majoritari dels estrangers és d'Itàlia (comunitaris) i Veneçuela, Colòmbia o Cuba (no comunitaris), que entren a través dels aeroports (aquesta és la frontera real) amb visat de turista i que als tres mesos queden en situació administrativa irregular. "Honestament, crec que s'està instrumentant políticament aquest tema. Per llei, és clar que l'administració autonòmica té la tutela dels menors i que cal garantir-la. Però no es tracta de donar un llit i un sostre; si arriba un nen o una nena no acompanyat, un adolescent, tenim l'obligació, no només legal, sinó ètica i moral, d'acompanyar-los també que facin aquest trànsit a la vida adulta", defensa Jesús "Suso" Alberto González, educador social a Càritas Tenerife i delegat de la Pastoral de Migracions a la diòcesi de Tenerife. Aquest trànsit significa no només atendre les necessitats materials, sinó que "cal acompanyar-los perquè coneguin la cultura, es puguin integrar i conèixer l'idioma, preparar-se, formar-se... Amb unes xifres manejables, es pot fer una bona feina; quan als centres hi viuen 200 o 300 nois acollits és inviable fer una feina de qualitat". Això mateix passa amb els adults, alguns són acollits en aquarteraments com el de Las Raíces, a Tenerife, amb 2.400 persones: "En aquests macrocentres es deshumanitza, perquè les persones passen a ser un número, més que una persona amb qui es treballa."

Tota aquesta situació va portar el papa Francesc durant el vol de tornada de Singapur a expressar el seu desig de viatjar a les Canàries: "És un enorme honor i una gran satisfacció

que el Papa hagi manifestat el seu desig de venir aquí. Això denota la seva gran sensibilitat amb el tema de la realitat migratòria i podríem compararla a la mateixa sensibilitat que va mostrar davant la situació a Lampedusa. El Papa sap com condiona la insularitat, el fet de poder ser com una mena de presó per a les persones migrades perquè no poden (o costa més) arribar a la península, on hi ha més facilitat de mobilitat", explica el P. Víctor Manuel.

LA CÀRREGA PSICOLÒGICA D'UN PERIPLE INCERT

Si bé l'Església no es troba a la primera línia de l'arribada dels migrants africans als ports, hi ha signes, com el de tres joves sacerdots d'El Hierro que són voluntaris de Protecció Civil al CATE de San Andrés (Centre d'Acollida Temporal d'Immigrants). Aquesta població ha vist arribar en els dos darrers anys més migrants que el seu cens poblacional (11.000 habitants) i és el lloc provisional on passen entre 1 i 3 dies abans de ser distribuïts per altres illes majors. "En Darwin o en Gabriel, dos dels rectors que hi trobem, treballen com un ciutadà més, col·laborant, escoltant els migrants en aquesta primera atenció, prestant una cara amable. Els rectors expliquen la gran càrrega de tristesa, de drama, que porten aquestes persones, que arriben exhaustes després d'una ruta de 8, 10, 12 dies [tenint en compte que de casa seva en van sortir fa mesos] dins un cayuco on s'han amuntegat 200 persones. Com s'hi pot sobreviure? A més, creuen que han arribat a la seva meta, la gran Espanya, a Europa, i quan els diuen que són en una illa es queden descol·locats. Per això, és important posar al centre del fenomen complex de la mobilitat humana la persona, amb el nom, amb el cognom, amb la història", relata Suso González.

A més, el P. Víctor Manuel lamenta que "aquesta perillositat de la travessia per l'oceà s'està cobrant moltes vides i tot allò que es genera de les màfies, aquest profit que es nodreix del mal dels altres". L'ONG d'Helena Maleno, Caminant fronteres, estima en 4.808 les víctimes a la ruta canària els cinc primers mesos de l'any: "L'any 2024 està sent el més mortífer a la frontera mai registrat: 5.054 persones víctimes en

En Lamín, jove de Gàmbia, exposa el seu testimoni a la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè.

cinc mesos [sumant-hi les víctimes de la ruta canària, la de l'Estret, la d'Alborán i l'algeriana]. Les sortides de cayucos des de Mauritània s'han cobrat el nombre més gran de vides humanes, en una zona on els serveis de recerca i rescat són deficitaris. Un total de 47 embarcacions han desaparegut amb totes les persones a bord. Les desaparicions massives deixen destrossades famílies i comunitats en origen", relaten.

A més, als països receptors s'hi afegeixen dispositius de rebuig com els CIE (Centres d'Internament d'Estrangers), dels quals a l'arxipèlag canari n'hi ha tres: Las Palmas (amb 181 homes interns el 2023), Tenerife (tancat tot l'any 2023 per obres) i el de Gran Canària, on el P. Víctor Manuel és capellà: "Des de l'Església no estem d'acord amb els CIE, no tenen raó de ser, no tenen sentit. De nou, es tracta dels migrants des d'aquesta clau de criminalització. L'única finalitat dels CIE és la deportació, si no se't concedeix l'asil polític, ja que en moltes situacions és complicat. A mi i als companys se'ns trenca el cor quan veiem els nois del CIE als quals se'ls fa classes

Activitat d'acollida del projecte Sansofé (en guanxe, llengua parlada per la població aborigen de les Canàries, significa "benvingut").

d'espanyol, amb quina il·lusió les segueixen, sobretot els que venen d'Àfrica del Sud, els que hem anomenat subsaharians, i finalment el seu destí és ser deportats. El meu company sacerdot també és capellà a la presó i veiem que els presos tenen més facilitats i, en certa mesura, més llibertat que les que hi ha al mateix CIE”.

RAONS PER EMIGRAR

L'exhortació pastoral de la Conferència Episcopal Espanyola *Comunitats acollidores i missioneres. Identitat i marc de la pastoral amb migrants* (maig 2024) s'estén en les causes del fet

migratori. “La gent ha de migrar, especialment del continent africà, per la situació que viuen als seus propis països, de misèria, de conflicte, de tensions bèl·liques, fins i tot de corrupció política i també d'exploatació dels recursos propis de part d'Occident, amb les multinacionals. Per exemple, en el cas del Senegal amb el tema de la gestió de la pesca, que és un motor del país. Així doncs, la clau és treballar als països d'origen promovent, potenciant, ajudant-los a explotar els seus propis recursos... Això, indirectament, trauria força a les màfies que intervenen en el procés migratori”, argumenta el P. Víctor Manuel Domínguez.

Al contrari, els acords que Espanya està signant amb països com el Senegal o Mauritània tenen a veure amb el control fronterer: “Cal apostar pel desenvolupament dels països, però un desenvolupament que sigui honest, no interessat. Estem oferint diners, no per al desenvolupament, sinó perquè evitin que la gent surti del seu país. Per què no fem el mateix esforç per sostenir governs que siguin seriosos, que no siguin corruptes, que sabem que no respecten els drets humans? Qui ha estat esprement l'Àfrica des de la colonització fins ara? Qui està esprement el coltan, la pesca a la costa sud-sahariana? Són empre-

VEREMUNDO
 velón veremundo lo mejor del mundo

Distribuidor exclusivo para España de

SLABBINCK

veremundo@veremundo.com - www.veremundo.com

SUSO GONZÁLEZ
 “Si arriba un nen o una nena no acompanyat, un adolescent, tenim l’obligació, no només legal, sinó ètica i moral, d’acompanyar-los en el trànsit a la vida adulta”

VÍCTOR MANUEL DOMÍNGUEZ
 “Cal plantejar la migració des d’una clau positiva i desmuntant totes les mentides i tots els prejudicis que hi ha al voltant del procés migratori”

ses europees, japoneses. Però no ens preguntem quin és l’origen dels materials amb què es fabriquen els nostres estris i la gent que mor i per què la gent marxa. Ens hem de qüestionar, com a ciutadans i, més encara, com a creients, si, en part, no estem sent corresponsables d’aquesta situació”, planteja Suso González.

A l’últim missatge del papa Francesc per a la 110a Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat que es va celebrar el 29 de setembre passat, parlava de “viatges d’esperança” que, a la pràctica, xoquen amb els murs de les fortaleses del benestar. “Molts migrants experimenten Déu com a company de viatge, guia i àncora de salvació. S’encomanen a Ell abans de marxar i acudeixen a Ell en situacions de necessitat. Busquen consol en Ell en els moments de desesperació. Gràcies a Ell, hi ha bons samaritans pel camí. A Ell, en la pregària, confien les esperances”, sosté el Papa.

Precisament, perquè aquesta actitud samaritana s’estengués, caldria afavorir un debat públic serè per ajudar a entendre el fenomen migratori en conjunt i a calmar la por irracional a l’estranger: “Aquest debat es pot afavorir plantejant la migració des d’una clau positiva i desmuntant totes les mentides i tots els prejudicis que hi ha al voltant del procés migratori. Ajudar a descobrir que, com ens diu el Papa, les persones migrades són abans una oportunitat que no pas una amenaça. Aquí hi fan un paper important els mitjans de comunicació, ja que majoritàriament mostren la migració com una amenaça, de vegades fins i tot criminalitzant-la i això va generant una situació de fòbia. Les persones immigrades ens poden aportar moltes coses. Per exemple, davant d’aquest hivern demogràfic d’Occident ens aporten la natalitat. Pel que fa a la feina, no prenen els llocs de treball dels d’aquí, sinó que ocupen els llocs de treball que nosaltres no assumim i que són necessaris per mantenir l’economia com, per exemple, els cuidadors de la gent gran, de vegades en condicions laborals precàries”, sosté el P. Víctor Manuel que, com a rector de Tamaraite i Lomo los Frailes, explica que “hem estat enriquits i beneïts amb la presència de les persones migrades, perquè han revitalitzat de nou una comunitat que envellia”. ■

UNA ANTÍTESI: DEL PACTE EUROPEU DE MIGRACIONS I ASIL AL PROJECTE “HOSPITALITAT ATLÀNTICA”

El marc polític i jurídic per a la gestió migratòria a Europa ha estat reformat aquest mateix abril amb l’entrada en vigor de l’anomenat *Pacte europeu de migracions i asil*. El nou sistema estableix unes clares normes sobre l’Estat membre responsable de gestionar una sol·licitud d’asil i estableix un sistema de solidaritat entre estats membres; el Codi de fronteres Schengen, de lliure circulació de ciutadans per la UE, s’ha reformat per millorar la gestió de les fronteres exteriors i la seguretat... “La possible conseqüència d’aquest canvi és que serà més difícil la circulació de persones en situació irregular”, sosté Mercedes Fernández, directora de l’Institut d’Estudis sobre Migracions de la Universitat Pontifícia Comillas.

Càritas Tenerife forma part de la Xarxa d’Àfrica i Europa per a la mobilitat humana (RAEHM, per les sigles en castellà) que engloba deu Càritas de tres regions diferents: Europa (Espanya, França i Itàlia), MONA-Orient Mitjà i Nord d’Àfrica i la resta d’Àfrica. D’aquí ha sorgit el projecte Hospitalitat Atlàntica, que consisteix en una xarxa de 26 diòcesis de 9 països d’Europa i Àfrica que treballen juntes per acompanyar migrants i refugiats. “Té tres eixos bàsics: oferir informació veraç a les persones que estan en ruta o a les que pretenen fer la ruta; donar informació veraç en origen (que coneguin les dificultats del viatge i totes les traves en arribar, pel rebuig, aprendre un idioma, el treball precari i irregular); i la col·laboració entre esglésies diocesanes, amb projectes que ajudin a fixar, per exemple, població en origen”, explica Suso González, de Càritas Tenerife. Segons ell, és un exemple de l’Església a la resta de la societat “que es pot treballar en col·laboració, es pot treballar posant al centre les persones, podem fer alguna cosa junts”. ■

L'ÚNICA ESPÈCIE CAPAÇ DE CANVIAR EL PLANETA
L'EFECTE ÉSSER HUMÀ

Mans Unides

CAMPANYA CONTRA LA FAM

efecteserhuma.org

Bizum 00051

900 811 888

V

VIDA ECLESIAL

Aquesta setmana recollim la preocupació del **Papa** pel **Líban**, assistim a l'ordenació episcopal del **nou bisbe coadjutor** d'Urgell i celebrem **Santa Tecla** i la **Mare de Déu de la Mercè**

Agustí Codinach

Mons. Josep-Lluís Serrano Pentinat, emocionat just després de ser ordenat bisbe, rep l'ovació dels bisbes presents a la celebració del 21 de setembre passat.

El Papa llança una crida per aturar la violència

Francesc: “El poble libanès ja ha patit prou”

ÁNGELES CONDE
Corresponsal a Roma

En el moment en què s'escriuen aquestes línies, la cúpula de l'exèrcit israelià acabava d'informar als seus homes que s'havien de preparar per a una eventual incursió terrestre al Líban. Al tancament d'aquesta edició, havien passat poques hores des que, per primer cop, Hezbollah llançava un míssil terra-terra contra la ciutat de Tel-Aviv ampliant així els objectius. La majoria de les nacions del món ja han sol·licitat als seus connacionals que abandonin el país dels Cedres. La temuda escalada de la qual s'adverteix des de fa mesos és a punt de produir-se i, mentrestant, l'intercanvi de violència ja s'ha cobrat la vida de més de 560 persones en territori libanès, inclosos desenes de nens. Fa gairebé un any que 60.000 israelians del nord estan desplaçats de casa seva i viuen en hotels. Uns 90.000 libanesos del sud del país, per preservar la vida, s'han desplaçat al nord. Els franciscans, en declaracions als mitjans vaticans, informaven que la població musulmana xiïta de Beirut s'ha desplaçat als barris cristians a la recerca de refugi entre els veïns. Fins i tot alguns, en el que semblaria una decisió inversemblant, han creuat la frontera libanesa amb destinació a Síria, que fa més de 13 anys que viu una guerra civil.

Novament, la crida del papa Francesc semblava que queia en el no-res. En l'audiència general del dimecres, abans de viatjar a Bèlgica i Luxemburg, el Pontífex tornava a fer l'enèsima crida al seny: “M'entristeixen les notícies provinents del Líban, on intensos bombardejos han causat moltes víctimes mortals i destruccions en els darrers dies. Espero que la comunitat internacional faci tot el possible per aturar aquesta terrible escalada.

És inacceptable! Expresso les meves condolences al poble libanès, que ja ha patit prou durant els darrers temps.”

Aquests darrers temps es poden remuntar, sense exagerar, a l'any 1975, quan va començar una guerra civil que va durar 15 anys i de la qual el Líban no s'ha recuperat. Tragèdies successives, en carn pròpia o aliena, han fet que no aixequi el cap. Els conflictes regionals han repercutit en l'estabilitat precària del Líban amb una economia ja pràcticament de guerra abans que s'hagués obert qualsevol conflicte. Milions de refugiats, el Covid i, sobretot, l'explosió del port del Líban, han alimentat la situació.

Aquest agost, Francesc va rebre un grup de víctimes i familiars dels més de 240 morts i uns 7.000 ferits i mutilats que va generar la deflagració de la sitja del port, una explosió de

El país dels Cedres és l'únic lloc del Pròxim Orient on els cristians constitueixen una part important de la població

El Papa, profundament afectat per la situació al Líban.

potència anàloga a una de nuclear. El Papa els va assegurar que ha pregat i prega molt per tots ells “unint les meves llàgrimes a les vostres”.

“Amb vosaltres, demano llibertat i justícia”, va assegurar el Pontífex fent-se ressò que tant interessos polítics com econòmics estan endarrerint la rendició de comptes per la negligència d’emmagatzemar durant 7 anys en condicions pèssimes 2.750 tones de nitrat d’amoni. “Han passat quatre anys, el poble libanès, vosaltres els primers, teniu dret a paraules i fets que demostrin responsabilitat i transparència”, va lamentar Francesc.

A l’agost, tot i que el focus estava posat a Gaza, els vents d’una guerra més oberta ja bufaven des de Jerusalem cap al nord. Per això, el Sant Pare lamentava que el Líban “n’està pagant el preu”. Francesc sap prou bé que cal

mantenir la pau al país dels Cedres, únic lloc del Pròxim Orient on els cristians constitueixen una part important de la població, tot i que han perdut molts dels seus membres i, en conseqüència, molta representativitat.

El Papa animava que el Líban continuï sent “un projecte de pau”, perquè, per a molts, la presència dels cristians libanesos a la regió pot contribuir decisivament a extingir les flames. “La seva vocació és la de ser una terra on convisquin diferents comunitats, avantposant el bé comú als interessos particulars, on diferents religions i confessions visquin en fraternitat”, deia el Papa fa poques setmanes.

Malauradament, la situació s’ha precipitat i potser, quan llegeixin aquestes línies, ja estem parlant d’un Pròxim Orient encara més trencat. ■

ESGLÉSIA EN SORTIDA

Temps de la creació

De l’1 de setembre al 4 d’octubre se celebra el “Temps de la creació”. Es tracta d’una invitació als 2.200 milions de cristians del món a unir-nos en pregària i acció per protegir la nostra casa comuna.

El lema d’enguany és “Esperançar i actuar amb la Creació”. Conscients de la gravetat de la crisi mediambiental que vivim, i que afecta greument la vida de les persones i el futur del planeta, la temptació de la desesperança ens envaeix. Aquest temps és una crida a aixecar l’esperança que inspira la nostra fe. Una esperança compromesa i solidària, encarnada en accions concretes.

Els líders religiosos de les Esglésies cristianes ens criden a: “protegir la Creació de Déu és un imperatiu espiritual per als cristians de tota l’Església mundial”, “unir-nos en pregària i acció per salvaguardar, sostenir i renovar la vida de la Terra”, “reconèixer la crida urgent a l’acció a la qual només podem respondre des de la fe”, “assumir la responsabilitat per una ecologia humana i integral, convertint els nostres estils de vida en cura humil dels altres i de la creació”, “promoure la justícia i la pau al món, també a través del destí universal dels béns”.

Com a acció concreta, demanen el suport al Tractat de No-Proliferació de Combustibles Fòssils que exigeix la paralització de nous projectes de combustibles fòssils.

En la seva pàgina (<https://seasonofcreation.org/es/recursos/>) es poden trobar molts recursos per sumar-nos aquesta iniciativa esperançadora des de les nostres parròquies i comunitats.

TERESA CASILLAS

Neuroquímica i educadora

El 21 de setembre la diòcesi d'Urgell va viure una ordenació històrica a la catedral de Santa Maria

Josep-Lluís Serrano Pentinat, nou bisbe al servei del poble

Mons. Josep-Lluís Serrano, ja amb el bàcul i la mitra, saluda els feligresos al final de l'ofici.

MACIÀ GRAU

La Seu d'Urgell

Fotos: Agustí Codinach

Avui és un Dia d'Acció de Gràcies", va recordar el nou bisbe coadjutor d'Urgell, Mons. Josep-Lluís Serrano Pentinat, després de ser ordenat a la catedral de Santa Maria de la Seu d'Urgell, el 21 de setembre passat. En total, més de 1.000 feligresos, repartits pel temple, però també al claustre, on l'ofici es va seguir a través d'una pantalla gegant, van participar en la celebració. Pràcticament no hi cabia ningú més, ja que es tractava d'una ordenació històrica, del qui està cridat a ser el successor a la seu episcopal.

Feligresos de Tivissa, el poble que ha vist créixer Serrano Pentinat, les autoritats civils de Catalunya i Andorra, encapçalades pel president de la Generalitat, Salvador Illa, i el cap de Govern, Xavier Espot; desenes de capellans dels bisbats d'Urgell i Tortosa, i una trentena de bisbes més. Tots van acompanyar el nou bisbe coadjutor d'Urgell, que amb 47 anys, s'ha convertit en el bisbe més jove de Catalunya i d'Espanya.

La llarga llista d'autoritats, tant civils com eclesiàstiques, els amics i familiars del bisbe, entre els quals hi havia la seva mare, Pepita Pentinat, va fer que les primeres paraules de Serrano Pentinat fossin, com ell mateix va reconèixer, una llarga llista d'agraïment a totes les persones que van participar en aquesta ordenació, en la qual tampoc no es va oblidar dels mitjans de comunicació. Era el principi del que s'espera que sigui una nova etapa al bisbat d'Urgell i Andorra, que culminarà quan el papa Francesc accepti la jubilació de l'arquebisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra actual, Joan-Enric Vives, que l'estiu passat va posar el seu càrrec a disposició del Pontífex, després de complir els setanta-cinc anys.

OFICI HISTÒRIC

L'ofici de l'ordenació, el primer que se celebrava a la catedral de la Seu des de l'any 1971, quan fou ordenat Joan Martí Alanís, va estar presidit per Mons. Edgar Peña Parra, substituït per als Afers Generals de la Secretaria d'Estat, i concelebrat pels co-consecrants, Mons. Joan-Enric Vives, arquebisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, i Mons. Sergi Gordo, bisbe de Tortosa, que va acompanyar el nou bisbe en tot moment.

La missa va començar amb una

El moment més esperat de la missa va arribar quan el nou bisbe coadjutor es va estirar a terra i es van cantar les Lletanies dels Sants.

processó solemne per l'acollidor claustre romànic d'aquesta catedral única a Catalunya, i va comptar també amb la participació del nunci apostòlic a Espanya, Mons. Bernardito Auza. L'encarregat de saludar els assistents a l'inici de la celebració va ser l'arquebisbe Joan-Enric Vives, que va agrair a Serrano Pentinat haver acceptat la

crida del papa Francesc, de la mateixa manera "que ho va fer l'apòstol Mateu quan es va aixecar per seguir Jesús", i va expressar la satisfacció de la diòcesi davant l'arribada del nou pastor, amb qui va assegurar que treballaran junts per "acompanyar els més febles i fer una societat més justa i fraterna". El moment més esperat va arribar

JOAN-ENRIC VIVES
 "Treballarem junts per
 acompanyar els més
 febles i fer una societat
 més justa i fraterna"

quan el nou bisbe coadjutor es va estirar a terra i es van cantar les Lletanies dels Sants. Abans, però, es va fer la lectura del mandat apostòlic, és a dir, la carta on el papa Francesc manifesta l'elecció de Serrano Pentinat com a nou bisbe coadjutor d'Urgell. A la carta s'aprecien alguns detalls rellevants, com la petició de Mons. Joan-Enric Vives, que va ser precisament el que va demanar al Papa l'elecció "d'un prelat que l'ajudés a tenir millor cura de les necessitats pastorals del seu ramat", o un dels motius pels quals Serrano Pentinat va ser escollit, ja que Franceschi reconeix la "importància de les tasques que havia dut prèviament a les nunciatures apostòliques i a la Secretaria d'Estat". I és que el nou bisbe

**Tecnología y Personas.
Ofrecemos Soluciones
Personalizadas.**

savia
Ingeniería de Servicios

gruposavia.eu
900 878 063

Automatización Industrial

Instalaciones Generales y de Procesos

Mantenimiento Terciario e Industrial

Ingeniería & Consultoría Energética

Desmontajes & Traslados de Factorías

Innovación & Transformación Digital

Barcelona | Madrid | Valencia

Mons. Joan-Enric Vives abraça el nou bisbe coadjutor d'Urgell, just després de ser ordenat.

coadjutor ha tingut diversos càrrecs al Servei Diplomàtic de la Santa Seu, com el de secretari de la Nunciatura Apostòlica a Nicaragua (2016-2017) i secretari de la Nunciatura Apostòlica al Brasil (2017-2019), entre d'altres.

Aquesta trajectòria en altres països és de gran valor per al nou bisbe, com precisament va destacar Mons. Edgar Peña durant la seva homilia. Va ser just abans del ritu final de l'ordenació, que va culminar amb la imposició de les mans dels bisbes presents i el lliurament del Llibre dels Evangelis, l'anell i la mitra i el bàcul (procedent de la diòcesi de Tortosa). Després de la imposició de les mans, el nou bisbe coadjutor, visiblement emocionat, va abraçar un per un tots els bisbes de les diòcesis catalanes.

“SOM POBLE DE DÉU, PERÒ TAMBÉ FAMÍLIA CRISTIANA”

Al final de l'eucaristia, i després de les seves paraules d'agraïment, els presents van tenir l'oportunitat d'escoltar les primeres ensenyances de Mons. Josep-Lluís Serrano com a bisbe coadjutor. El nou pastor d'Urgell,

conscient del ressò de l'eucaristia, que van seguir fidels d'arreu de Catalunya i Andorra a través de la televisió i Ràdio Estel, va aprofitar per destacar en el seu discurs dos elements que formen part de la nostra vida quotidiana. En primer lloc, va recordar la importància de “cuidar els padrins i els avis de casa nostra, per ser guspira de dolça companyia i estímul de vida”. D'altra banda, també va voler manifestar la necessitat de recuperar el sentit de la família: “Som poble de Déu, però també família cristiana, convocada a participar de l'essència de la vida de Déu.”

Finalment, el nou bisbe coadjutor no va oblidar-se tampoc de l'arquebisbe Vives, amb el qual vol “servir el poble en el Crist, com a família diocesana”.

EL POBLE, AMB JOSEP-LLUÍS SERRANO

El final de la celebració va ser un dels moments més emotius i desitjats pels assistents, ja que tots els feligresos que ho van voler van saludar personalment el nou bisbe, després de fer

una llarga cua que arribava fins a les portes del temple. Els veïns de Tivissa, de Móra d'Ebre, els feligresos d'Urgell i Andorra, les autoritats... tots agermanats davant la joia de l'ordenació del nou bisbe, que amb gran serenitat va dedicar unes paraules a tots els presents, en la que va ser una ordenació que ja forma part de la història de l'Església catalana. ■

JOSEP-LLUÍS
SERRANO PENTINAT

“Hem de cuidar els
padrins i els avis de
casa nostra”

“Som poble de Déu,
però també família
cristiana”

En l'homilia, el bisbe de Girona va destacar les virtuts que envoltaven Tecla d'Iconi, "una dona agosarada"

Fra Octavi Vilà presideix la missa i la processó de Santa Tecla

Celebració eucarística a la catedral de Tarragona en la solemnitat de Santa Tecla.

JOAN BORONAT
Tarragona

OCTAVI VILÀ

"Tecla estén la mà vers nosaltres per portar-nos cap a Crist, cap a la veritat, la vida i la justícia"

Tarragona va viure un any més la solemnitat de la seva copatrona santa Tecla. L'acte principal del dilluns dia 23, festivitat de la santa, fou l'ofici solemne celebrat a la catedral metropolitana i primada de la ciutat, el qual va ser presidit en aquesta ocasió per fra Octavi Vilà, bisbe de Girona, i concelebrada per l'arquebisbe de Tarragona, Joan Planellas.

L'arquebisbe Joan, en el moment d'iniciar l'acte litúrgic, va manifestar: "Hem cregut oportú convidar fra Octavi per presidir l'eucaristia de santa Tecla, la patrona de la seva ciutat, com a tarragoní de soca-rel que és, el bisbe de Girona. A Tarragona ha nascut, sortit com a creient, com a monjo i com a bisbe."

Prèviament, la relíquia del braç de santa Tecla va ser traslladada en processó des de la seva capella lateral de la catedral fins a l'altar major, on va ro-

mandre exposada durant l'ofici, el qual va comptar amb la presència de les autoritats municipals, encapçalades per l'alcalde, Rubén Viñuales, i també l'assistència del nou director general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya, Ramon Bassas.

En l'homilia, el bisbe Octavi Vilà va destacar les virtuts que envoltaven Tecla, "una dona agosarada", com va recordar que la va definir Maria Aurèlia Capmany, quan ja fa bastants anys feia el pregó de la festa major tarragonina.

Octavi Vilà es va preguntar què ens diuen avui Pau i Tecla als tarragonins del segle XXI. Va afirmar que "ens parlen de fidelitat, d'una fidelitat que és capaç de vèncer qualsevol dificultat, de vèncer-les totes, no pas per les seves pròpies forces, sinó per la força d'aquell Crist que Pau predicava. Tecla va patir la violència i ens diu avui que la causa de l'Evangeli, és a dir, la de la justícia, va molt més enllà dels perills, que val la pena lluitar per ella, que hi ha molt a guanyar en aquesta lluita".

Més endavant, el bisbe tarragoní es va referir al fet que honorant santa Tecla "els creients celebrem la gosadia de la fe, el desafiament de la fe i, amb els no creients, tots plegats, la gosadia de la lluita per la justícia. El seu braç significa avui la mà de Tecla estesa vers nosaltres per portar-nos, per acompanyar-nos cap a Crist, cap a la veritat, la vida i la justícia".

A les vuit del vespre va sortir la processó amb el braç de santa Tecla que va recórrer la part alta de Tarragona, presidida també pel bisbe Vilà acompanyat de l'arquebisbe Planellas, enmig d'una gran expectació en carrers i places, i la participació de tots els elements que conformen l'ampli seguici popular. Un dels moments viscuts més intensament va ser el retorn del braç a la catedral, amb la tronada i l'aixecament simultani dels pilars de les quatre colles castelles de Tarragona. ■

Un grup de sis internes de Wad-Ras van assistir a la missa de la Mare de Déu de la Mercè

El cardenal Omella anima a mirar la realitat amb els ulls de Maria

(C) Dr. Guillermo SIMÓN-CASTELLVÍ

La missa pontifical va ser presidida per l'arquebisbe de Barcelona i concelebrada pels bisbes auxiliars i pels bisbes de Sant Feliu de Llobregat i Terrassa.

CARME MUNTÉ MARGALEF
Barcelona

La missa major en la solemnitat de la Mare de Déu de la Mercè, tot i que a darrera hora va saltar del programa oficial de festes, va recuperar la prestància institucional d'antany amb la presència del president del Parlament de Catalunya, Josep Rull; del president de la Generalitat, Salvador Illa, i de l'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni. A nivell eclesial, la missa va ser presidida per l'arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, que en l'homilia va animar a mirar la realitat amb els ulls de Maria, amb "una mirada atenta, generosa, i que és capaç de mirar a mitjà i llarg termini".

"És impossible imaginar la Mare de Déu en una conversa de sobretaula criticant i murmurant sobre altres persones no presents", va destacar el car-

denal, alhora que va instar els polítics a treballar pel bé comú: "Santa Maria ens crida a superar mirades esbiaixades. Cal que puguem fer el pas de treballar tots plegats i units."

La Mare de Déu de la Mercè és patrona de la ciutat i diòcesi de Barcelona, així com del conjunt de la província eclesiàstica de Barcelona, d'aquí que com cada any l'eucaristia del 24 de setembre fos concelebrada no únicament pels bisbes auxiliars Javier Vilanova i David Abadías, sinó també pel bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Agustí Cortés, i de Terrassa, Salvador Cristau.

També com cada any, el responsable de donar la benvinguda als assistents a la missa major va ser el rector de la basílica de la Mare de Déu de la Mercè, el pare Fermín Delgado, membre d'un orde religiós, els mercedaris,

(C) Dr. Guillermo SIMÓN-CASTELLVÍ

Els Gegants de la Ciutat es van fer presents a la celebració en commemorar-se els 600 anys de la primera referència escrita d'un gegant.

que ens connecten amb els orígens d'un patronatge que es va fer oficial el 1868, quan la Mercè va a passar a ser la patrona oficial de la ciutat, però que es remunta molt més enllà.

Com va recordar el cardenal Omella, estem parlant d'una institució fundada el 10 d'agost del 1218, després que la Mare de Déu s'hagués aparegut al mercader Pere Nolasc. "Ella el va inspirar a fundar un orde religiós que atengués amb amor misericordiós els germans cristians segrestats pels pirates del nord d'Àfrica", va exposar el cardenal, i que avui té cura de "tots els homes i dones, joves i ancians, que pateixen alguna mena de captivitat".

I així, en un dia tan especial per a la ciutat i la diòcesi de Barcelona, plena d'actes diversos, parlar de la Mare de Déu de la Mercè és fer-ho sobretot de la lluita contra tota mena d'opressió i d'esclavitud. Esclavituds que avui dia, tal com va enumerar el cardenal, veiem en el rostre d'un ancià o d'un malalt crònic, en el d'un adult que ha perdut la feina o en el d'un jove que no la troba, en el rostre d'una dona i un infant explotats per les màfies de tràfic de persones, en el del jove que viu sense sentit, en el de l'immigrant que busca una terra on viure o sobreviure, en el de tants joves i famílies que no tenen accés a un habitatge digne, en el de tantes persones que malviuen pels nostres carrers, i "en el rostre d'una persona que acaba de sortir de la presó i és rebutjada".

Precisament per posar en valor el carisma mercedari, la Fundació

Obra Mercedària va tenir la iniciativa de demanar un permís especial per a sis internes de Wad-Ras, l'única presó íntegrament de dones de Catalunya, perquè poguessin assistir a la missa de la patrona de les institucions penitenciàries. "La idea de fer aquesta sortida programada ens connecta amb els orígens, perquè Mercè significa agraïment però també llibertat i dignitat per a totes les persones captives", va destacar Núria Ortín, directora de la Fundació Obra Mercedària.

I va ser així, doncs, com aquestes dones que solen assistir a les misses de

Wad-Ras amb el capellà de la presó, el mercedari Jesús Roy, es van mudar per assistir per primera vegada a la missa de la seva patrona, i de fer-ho a més a la seva basílica, on van tenir ocasió de saludar el cardenal Omella i el conseller de Justícia, Ramon Espadaler, i van compartir protagonisme amb la resta d'autoritats.

No hi ha dubte que al final de la missa el cant dels goigs devia ressonar en elles de forma especial: "Dels captius Mare i Patrona, puix del Cel ens heu baixat: Princesa de Barcelona, protegiu vostra ciutat." ■

Les internes de Wad-Ras, acompanyades per membres de la Fundació Obra Mercedària, van ser protagonistes de la jornada.

Cristina Garcia Marsà, secretària general de Càritas Diocesana de Barcelona

“Apostem pel treball comunitari”

MONTSERRAT CREUS
Secretària del GIEC

Com i quan va arribar a Càritas Diocesana de Barcelona (CDB)?

Vaig començar a treballar a Càritas el desembre del 2016. Després d'un període de discerniment, vaig decidir reorientar-me professionalment cap al sector social. Exercir de secretària general em permet tenir una visió transversal de la nostra acció, contribuint així a l'estratègia de l'entitat. No només dono suport en la coordinació interna, sinó que aprofundeixo en la feina que fem en l'àmbit social, però també en qüestions com la comunicació i la sensibilització.

CDB ha iniciat el nou curs. Quins seran els àmbits prioritaris d'actuació?

Destacaria l'aposta pel treball comunitari. Volem promoure la participació de totes les persones que formem Càritas, la de les persones que atenem, els participants, i la de les persones voluntàries, que són imprescindibles per dur a terme la nostra acció social.

Durant el curs 2024-2025, també volem tenir enllestit el nou pla de comunicació, aportant noves eines per a la comunicació digital i augmentant la fidelització de socis i donants. Més del 75% dels nostres ingressos provenen de fonts privades, de persones, entitats i empreses que confien en nosaltres.

En l'àmbit de la infància han engegat la campanya “Nou curs, noves necessitats”. En què consisteix?

Començar un nou curs implica noves necessitats econòmiques, i despeses com les extraescolars, els llibres de text o les sortides no estan cobertes. Un 44% de les llars que atenem amb infants i adolescents a càrrec no poden pagar les despeses escolars. Des de Càritas ens fem càrrec de despeses escolars de moltes de les famílies que atenem. D'altra banda, 657 infants i adolescents participen en els reforços educatius de Càritas. Tota aportació que la ciutadania faci a aquesta campanya anirà destinada íntegrament a garantir que aquests infants tinguin les mateixes oportunitats que qualsevol altre nen o nena.

Enguany, CDB està de festa per la celebració del 80è aniversari de la seva fundació. Què estan organitzant per commemorar-ho?

Al llarg de l'any, hem tingut present aquesta efemèride en els esdeveniments que organitzem. El 30 de maig passat, durant l'eucaristia anual en record de la figura del beat Pere Tarrés, un dels primers directors de CDB, també vam celebrar i agrair aquests 80 anys. Internament, ho celebrarem de forma lúdica el 20 d'octubre vinent, amb un acte conduït per Quim Masferrer. Conclourem la commemoració al voltant de Nadal amb una pregària i un aperitiu al Seminari Conciliar de Barcelona. ■

“Un 44% de les llars que atenem amb infants i adolescents a càrrec no poden pagar les despeses escolars”

SOLSONA

Celebració d'Enviament al professorat de Religió

El 20 de setembre hi hagué la trobada dels professors de Religió de l'escola pública i concertada de la diòcesi. El bisbe presentà als mestres i professors assistents el "Pla d'Evangelització", full de ruta de la diòcesi per als propers quatre anys, i també els informà d'altres temes com ara la trobada interdiocesana que tindrà lloc a Roma.

SANT FELIU DE LLOBREGAT

Mn. Josep Sellarés, nou rector de Santa Eulàlia de Pallejà

El diumenge 15 de setembre, durant la celebració dominical presidida pel bisbe Agustí, Mn. Josep Sellarés va prendre possessió com a rector de la parròquia de Santa Eulàlia de Pallejà (Baix Llobregat). Durant l'homília, el bisbe Agustí recordava que el rector era el primer a donar la vida per la parròquia, pel poble, per la gent a la qual havia estat cridat a servir.

LLEIDA

Arriba un nou prevere extradiocesà

El sacerdot colombià Héctor Adriano Restrepo, procedent del bisbat de Santa Rosa de Osos, ha arribat a Lleida, on dedicarà els cinc anys vinents del seu ministeri com a resultat de l'acord entre les dues diòcesis. El prevere, de 62 anys, passarà uns dies d'adaptació a la seva nova realitat abans de rebre un nomenament per a un encàrrec concret en alguna parròquia.

URGELL

Mons. Serrano presideix la celebració eucarística a la catedral

Mons. Josep-Lluís Serrano, nou bisbe coadjutor d'Urgell, va presidir la celebració eucarística de diumenge 22 de setembre a la catedral de Santa Maria d'Urgell. Van concelebrar, entre d'altres, Mons. Edgar Peña Parra, substituït per als Afers Generals de la Secretaria d'Estat de la Santa Seu; Mons. Joan-Enric Vives i Sicília, arquebisbe-bisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra; i el nunci de la Santa Seu al Regne d'Espanya, Mons. Bernardito Auza.

TARRAGONA

Trobada d'inici de curs dels responsables de les comunitats religioses

Els responsables de les comunitats religioses femenines i masculines de l'arxidiòcesi de Tarragona van celebrar, el 16 de setembre, la trobada anual que organitza la Delegació diocesana per a la Vida Consagrada amb motiu de l'inici de curs. La reunió va tenir lloc a la comunitat de les Carmelites Missioneres Teresianes de Tarragona i va ser presidida per l'arquebisbe Joan Planellas.

GIRONA

Celebració de l'Exaltació de la Santa Creu a la catedral de Girona

El 14 de setembre, la catedral de Girona va acollir la celebració de l'Exaltació de la Santa Creu i la benedicció de terme, que va ser presidida pel bisbe. En l'homília va demanar "la protecció de Crist per a tothom, perquè la malícia espiritual s'allunyi de nosaltres i ni les tempestes ni els llamps de l'adversitat caiguin damunt nostre".

TORTOSA

Festes Quinquennals a Ulldecona

La parròquia de Sant Lluç, juntament amb tot el poble d'Ulldecona, ha celebrat enguany les festes quinquennals en honor de la Mare de Déu de la Pietat, patrona de la població. Durant deu dies la imatge de la Verge de la Pietat ha estat traslladada en romeria des del santuari adossat a la Mola de Godall fins al poble per celebrar la novena durant nou dies consecutius.

VIC

Èxit de participació en la Jornada Diocesana

El bisbat de Vic va viure el 15 de setembre una gran jornada, que es va estendre durant bona part del dia en dues grans parts; la primera, al Seminari, i la segona, amb l'eucaristia solemne a la catedral. Unes quatre-centes persones, arribades de diferents punts de la diòcesi, van participar en les activitats des de bon matí.

TERRASSA

Festa patronal a Sant Cebrià de Valldoreix

El dilluns 16 de setembre va tenir lloc la festa de la parròquia de Sant Cebrià de Valldoreix. Va presidir la missa el bisbe Salvador, i concelebraren els preveres de l'arxiprestat, amb l'assistència dels diaques. En acabar la celebració es va presentar la nova relíquia del patró, concedida pel Sagrari Apostòlic de la Santa Seu a la parròquia. Es tracta d'un fragment d'os de sant Cebrià de Cartago.

Com ser Església sinodal missionera?

Fil conductor de l'Assemblea del Sínode

FERNANDO CORDERO MORALES SS.CC.
Membre de l'equip de comunicació de la Secretaria General del Sínode

P arlar de les paraules clau de la vida cristiana no ha estat mai fàcil. Amb la sinodalitat ha passat en algunes latituds com amb el concepte d'esperança. S'explica la història d'un missioner protestant que traduïa la Bíblia a Papua Nova Guinea i no podia trobar l'expressió adequada en l'idioma local per a la paraula "esperança". Va estar durant molt de temps mirant de trobar un mot adequat però no n'hi havia cap que semblés poder traduir el significat d'esperança.

Un dia, la seva dona de feia molts anys va morir. Mentre l'enterrava, un nen del poble l'observava. El nen li va preguntar: "Per què no plores?" L'home li va respondre: "Per què ho hauria de fer? Ens tornarem a veure." El noi, pensatiu, li va dir aleshores: "Això em demostra el que he sentit a dir de vosaltres, els cristians. Sou un poble que mira més enllà de l'horitzó." Va ser aleshores quan el missioner es va adonar del que és realment l'esperança. És mirar més enllà de l'horitzó. El mateix passa amb la paraula "sinodalitat". En algunes cultures és difícilment traduïble. Tant de bo els fruits de la Segona Sessió de l'Assemblea General del Sínode sobre la sinodalitat d'aquest mes d'octubre ajudin el Poble de Déu i la gent de bona

© Vatican Media

voluntat a percebre'n a través del testimoni el profund significat. A més, davant l'imminent Jubileu del 2025, convé entrelleçar esperança (tema jubilar) i sinodalitat (camí que hem d'anar recorrent plegats).

Efectivament, el Sínode sobre la sinodalitat està resultant ser un camí amb etapes diverses. L'As-

A l'estil de *Together* – Trobada del Poble de Déu, del 30 de setembre del 2023, el divendres 11 d'octubre se celebrarà una altra vetlla ecumènica per als participants en el Sínode, també presidida pel Sant Pare.

sembla que comença el 2 d'octubre, amb una eucaristia presidida pel papa Francesc a la plaça de Sant Pere, és una continuació de la de l'any passat: una assemblea en dues sessions. El tema continua sent ben clar: per una Església sinodal, comunió, participació i missió. En la primera sessió es va reflexionar

sobre l'Església sinodal (què dius de tu mateixa?). Ara el fil conductor serà: com ser Església sinodal missionera. Entre els temes clau de l'Assemblea hi haurà: unitat-pluralitat (dimensió teològica); corresponsabilitat i participació (dimensió eclesiològica); estructures sinodals (dimensió pastoral) i la

missió *ad gentes* (dimensió missionera). Els membres del Sínode (amb dret a vot) són pràcticament els mateixos que van participar-hi el 2023, tret d'algunes petites variacions.

Com a primers fruits del Sínode el Papa n'ha extret deu temes que ja s'estan treballant per grups

Davant l'imminent Jubileu del 2025, convé entrelleçar esperança (tema jubilar) i sinodalitat (camí que hem d'anar recorrent plegats)

Em sembla significatiu esmentar una novetat: se celebraran quatre fòrums teologicopastorals (9 i 16 d'octubre) a Roma

El 27 d'octubre es clausurarà el Sínode, amb una eucaristia a la basílica de Sant Pere, presidida pel Bisbe de Roma

fins al juny del 2025. No hi haurà temps per desenvolupar-los en un mes. Així se'n permet un treball més profund. Els temes són els següents: relacions entre Esglésies orientals catòliques i l'Església llatina; el crit dels pobres; missió digital; revisió de la *Ratio Fundamentalis Institutionis Sacerdotalis*; qüestions sobre formes ministerials específiques; revisió de relació entre bisbes, vida consagrada i agregacions eclesials; ministeri del bisbe; el rol dels representants pontificis; discerniment compartit sobre les qüestions doctrinals, pastorals i ètiques controvertides i, finalment, la recepció dels fruits del camí ecumènic en la praxi eclesial. A l'Assemblea s'informarà sobre les feines que duen a terme aquests deu grups d'estudi.

L'*Informe de Síntesi* de l'Assemblea d'octubre del 2023 va ser ben acollit per les comunitats locals perquè es mostrava fidel als fruits de l'escolta. Després, va resultar un encert convocar un bon nombre de rectors en el temps pasqual, perquè es va tenir en compte una indicació de l'Assemblea, on s'havia trobat a faltar la seva figura entre els participants. Aquesta trobada va permetre escoltar més de dos-cents rectors reunits a prop de Roma, investits més tard pel papa Francesc com a missioners sinodals. Va, a més, *in crescendo* dins l'Església universal l'apreciació pel mètode de la conversa en l'Esperit. Ha estat adoptat en força diòcesis com a mètode de "treball" en els consells diocesans i parroquials, fins i tot en reunions de les conferències episcopals, en capítols generals i provincials d'ordes i congregacions religioses, així com en la vida parroquial. El mètode per a cercles menors continuarà sent el de la conversa espiritual, amb alguna modificació i adaptació important.

Com va passar amb l'Assemblea de l'octubre del 2023, en la de l'octubre d'aquest any també es compta amb un *Instrumentum laboris* o document de treball, disponible a la web de la Secretaria General del Sínode. Per elaborar-lo s'han considerat tres fonts: les síntesis enviades per les conferències episcopals i altres grups; les conclusions de la trobada de rectors per al Sínode i el treball de cinc grups de

canonistes i teòlegs. Es treballaran les quatre parts que el formen: fonaments; relacions; itineraris i llocs. Tots els grups tractaran tots els temes.

Des de la Secretaria del Sínode s'ha recalcat que els treballs entre totes dues assemblees, malgrat la brevetat del temps disponible, han ajudat el Poble de Déu a comprendre que aquest Sínode tracta de la sinodalitat i no de resoldre tal o tal altre problema, més aviat d'entrar en una dinàmica de conversa pastoral, d'un estil de ser i de viure la missió de l'Església, confiant en l'ajuda de l'Esperit Sant. Finalment, s'ha dut a terme una invitació clara a vincular més estretament l'actual procés sinodal amb el camí de preparació al Jubileu, abans de tot a través de l'oració. Sens dubte, l'oració serà present a l'octubre: l'Assemblea anirà precedida per dos dies de recés espiritual al Vaticà (les meditacions tindran lloc a l'anomenada aula del Sínode, on tenien lloc els sínodes anteriors) i es conclourà amb una litúrgia penitencial a la basílica de Sant Pere, en la qual oferiran el seu testimoni tres víctimes d'abusos. En aquesta ocasió hi haurà un dia de recés en què l'esborrany del document final es presentarà als membres de l'Assemblea. Així mateix, el divendres 11 d'octubre se celebrarà una vetlla ecumènica per als participants en el Sínode, presidida pel Sant Pare.

Em sembla significatiu esmentar una novetat que, en realitat, és també una manera d'aproximar el Sínode al Poble de Déu: se celebraran quatre fòrums teologicopastorals (9 i 16 d'octubre) a Roma.

La votació del document final serà el 26 d'octubre. El 27 es clausurarà el Sínode, amb una eucaristia a la basílica de Sant Pere, presidida pel Bisbe de Roma. Això no obstant, cal no oblidar una distinció fonamental: la diferència entre sinodalitat (dimensió constitutiva de l'Església) i Sínode dels Bisbes (un esdeveniment que en aquesta ocasió s'ha desenvolupat en dues assemblees). Quan culmini l'Assemblea sinodal, haurem de continuar exercitant i posant en pràctica, si cal encara més, la nota sinodal que ha de ressonar amb harmonia en la comunitat eclesial per encoratjar la missió. ■

La meva mare ha mort.

3:20 AM ✓

Hi ha missatges que fa mal escriure. Però encara fa més mal no tenir ningú a qui enviar-los.

Ajuda'ns a combatre la soledat no desitjada a TrencaLaSoledat.org

14 — 20 octubre **Setmana contra la soledat no desitjada**

La descoberta constant de la persona del Mestre: heus aquí el secret del vertader deixeble

De sorpresa en sorpresa

**JOAN PLANELLAS
I BARNOSELL**

Arquebisbe metropolità
de Tarragona i primat

Benvolgudes i benvolguts, l'exhortació apostòlica sobre la Catequesi, que sant Joan Pau II publicà a l'inici del seu pontificat, conté uns punts que considero clau, independentment del pas del temps. En selecciono aquesta afirmació: "La peculiaritat de la catequesi tendeix al doble motiu de fer madurar la fe inicial i d'educar el veritable deixeble de Crist per mitjà d'un coneixement més aprofundit i més sistemàtic de la persona i del missatge de nostre Senyor Jesucrist [...]. La catequesi —continua— sovint ha de preocupar-se no sols d'alimentar i d'ensenyar la fe, sinó de suscitar-la contínuament amb l'ajut de la gràcia, d'obrir el cor, de convertir, de *preparar una adhesió global a Jesucrist* en aquells que encara es troben al llindar de la fe" (n. 19).

Potser portem anys, potser tota la vida, fent el camí de la fe. Però, qui assegura que la pols del camí no hagi empolsinat la imatge del Senyor, fent-li perdre per a nosaltres la nitidesa necessària per seguir-lo amb renovada esperança cada dia? La descoberta constant de la persona del Mestre: heus aquí el secret del vertader deixeble. No es tracta tant de retenir en la memòria molts fets de la seva vida com de saber-se'ls de cor. I empro el mot *saber* en el seu sentit originari, el qual equival a "assaborir amb el cor".

Ens cal fer constantment la descoberta de Jesús. M'ho escrivia, a la seva manera, un jove que s'ha confirmat aquest any: "Sóc un explorador de Déu." Els Apòstols, entre dubtes, covardies i contradiccions, anaven de sorpresa en sorpresa. "La gent estava admirada de la seva doctrina, perquè parlava amb autoritat" (Lc 4,32). Cada trobada amb Jesús resultava una novetat. Aquest ha de ser el procés del nostre coneixement autèntic de Jesús. Des de la netedat del cor, com la frescor del matí, anar avançant de sorpresa en sorpresa. Jesús fa pensar en la muntanya. El muntanyenc que s'hi afeciona pujarà una i cent vegades el mateix cim i sempre hi descobrirà coses noves. Cada vegada en baixarà lliurement lligat, però a punt per tornar-hi així que pugui.

En queda pres, com aquell jove escador que deia als seus pares: "Si em moro a la muntanya, no em ploreu. Em quedaré en el lloc que més m'ha captivat."

En aquests dies d'octubre són moltes les parròquies i comunitats que inicien els cursos de catequesi, tant per a infants com per a adults. Si teniu l'anhel d'una fe que cerca de comprendre, apunteu-vos a les classes de l'Institut Superior de Ciències Religioses, que a les tardes tenen lloc al Centre Tarraconense el Seminari de Tarragona; o bé, al programa de formació que a nivell dels arxipresbiterats, la Vicaria per a la pastoral, juntament amb l'esmentat Institut, han programat per a enguany. Si estem captivats per Crist, com l'escalador ho està per la muntanya, no hi escatimarem esforços. D'altra banda, diumenge vinent, dia 13, a la tarda, tindrà lloc a la catedral l'enviament pastoral de l'inici de curs. Us hi convido especialment.

S'ha escrit que el cristià del segle XXI "o serà un místic o no serà cristià". El cristià del futur o serà un captivat per la persona de Jesús o deixarà la seva escola. Endinsats ja en el segle XXI, aquesta afirmació feta a finals del segle passat resulta cada dia més convincent. I cal anar avançant de sorpresa en sorpresa.

Ben vostre. ■

El Rosari ajuda a aprofundir la fe cristiana; fomenta la pau i la conversió; és una pregària poderosa en temps de conflicte i crisi

El Rosari en l'Any de l'Oració

JOAN-ENRIC VIVES
Arquebisbe d'Urgell

Durant l'octubre i prop de la Festa de la Mare de Déu del Roser, valorem el Sant Rosari una de les devocions arrelades, populars i estimades dins l'Església catòlica. El seu valor resideix en la seva estructura senzilla i en la finalitat espiritual, que és la meditació dels misteris de la vida de Jesús i de la Mare de Déu, a més de ser una poderosa eina de pregària personal i comunitària. És una pregària d'intercessió a la Mare de Déu, que porta les nostres peticions al seu Fill, Jesús. A través del Rosari, es mediten els misteris de la vida de Jesús (de goig, lluminosos, dolorosos i gloriosos), cosa que ajuda els creients a aprofundir en el Misteri de la salvació. Resant el Rosari, meditem els moments més importants de la vida de Crist i de la Mare de Déu, i som convidats a seguir els exemples d'humilitat, sacrifici, i amor de Jesús i de Maria. Ens condueix a la confiança.

El papa sant Joan Pau II li va dedicar una carta apostòlica, *Rosarium Vir-*

ginis Mariae, (2002) i va demanar als catòlics de tot el món resar el Rosari amb renovada devoció, afegint-hi els 5 misteris lluminosos com una nova sèrie de misteris, enfocant-se en la vida pública de Jesús. El Papa considerava el Rosari una pregària profundament contemplativa i una via cap a la pau mundial. És un ferm pilar de la vida espiritual del Poble de Déu, un refugi en temps de dificultats, una font de meditació i un mitjà de connexió profunda amb Déu a través de la intercessió de la Verge Maria. L'Església, fins als nostres dies, continua promovent la devoció al Rosari com un camí de pregària constant que duu el creient cap a una vida de pau, de fe i de compromís.

El Sant Rosari té una història rica en la tradició de l'Església catòlica. El seu origen està vinculat a la pietat popular i a la devoció mariana i es remunta a la contemplació i la repetició dels salms, que era la pregària dels primers segles del cristianisme, quan els monjos recitaven els 150 salms de la Bíblia com a pregària diària. Com que molts laics no sabien llegir ni podien memoritzar tot el salteri, es van substituir per 150 oracions repetitives com el Parenostre i, més endavant, l'Avemaria. Al llarg

dels segles, el paper de la Mare de Déu com a intercessora va anar creixent en importància, i la pregària de l'Avemaria es va consolidar com una forma comuna de devoció. Al segle XII es va combinar amb la meditació sobre els misteris de la vida de Crist. Van ser els frares Dominics els qui van tenir un paper clau en la difusió del Rosari a Europa i al segle XV, el beat Alain de la Roche (1428-1475), un sacerdot dominicà, va organitzar la seva estructura en el que avui coneixem com les 150 Avemaries dividides en 15 desenes, cadascuna acompanyada per la meditació d'un misteri de la vida de Crist. I fou el 1569, quan el papa sant Pius V va establir la forma definitiva del Rosari i va encoratjar-ne la recitació. Ajuda a aprofundir la fe cristiana; fomenta la pau i la conversió; és una pregària poderosa en temps de conflicte i crisi; és una bella manera d'acostar-se a Crist a través de la seva Mare, ja que ella com a model de fe, és vista com una guia que porta els fidels a una relació més profunda amb el seu Fill; combina la recitació vocal amb la meditació contemplativa dels misteris joiosos, lluminosos, dolorosos i gloriosos, cosa que ens ajuda a aprofundir la relació amb Déu. ■

CONSULTORI BÍBLIC

Reina dels confessors o dels que confessen la fe?

QUIQUE FERNÁNDEZ

Coordinador d'Escola d'Animació Bíblica

A les Lletanies Lauretanes del Rosari es diu “Reina dels confessors” i la majoria entén per “els confessors” aquells sacerdots que escolten les confessions dels fidels en el sagrament de la Reconciliació. Però, és aquesta la intenció d'aquesta lletania o més aviat n'hem reduït el sentit al qual es refereix?

A la Bíblia, Paraula de Déu i fonament de la nostra fe, el verb “confessar” el trobem en la versió castellana de Mateu 10,32: “*A todo el que me confiese delante de los hombres, yo también le confesaré a él delante de mi Padre que está en los cielos.*”

O a la carta de sant Pau als Romans (10,9) també hi trobem: “Si amb els llavis confesses que Jesús és el Senyor i creus en el teu cor que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat.”

Podem comprovar com en aquests versets el verb “confessar” es pot intercanviar amb els verbs “declamar” o “reconèixer”. És a dir, que la lletania no pretén conduir-nos a dir que Maria és Reina dels confessors, sinó que realment va adreçada a tots aquells que confessen la fe.

El que podria semblar un petit detall gairebé sense importància té, en canvi, una rellevància més gran de l'aparent: si demanem només pels confessors ho fem per una part dels que confessen la fe; si ho fem pels que confessen la fe ho estem fent per tots els cristians, inclosos nosaltres mateixos.

Per tant, aquesta confusió tan estesa podria corregir-se formulant la lletania com a “Reina dels que confessen la fe”. I, reitero i insisteixo, que per descomptat aquesta formulació inclouria també els sacerdots confessors. Però, sens dubte, ens ajudaria a ser més conscients de la nostra responsabilitat en la confessió de la fe.

PER A CONSULTES:

redaccio@catalunyacristiana.cat

COMENTARI DE LA PARAULA

Actualitat de la instrucció de Jesús

CONCEPCIÓ HUERTA

Biblista

Il·lustració: Glòria Monés

Jesús és a Judea, fent camí cap a Jerusalem. La gent es reuneix al seu voltant i ell els instrueix com té per costum. L'evangeli d'aquest diumenge es refereix a dues “llicions” del Mestre: sobre la solidesa del matrimoni i sobre la dignitat dels infants.

La primera respon a la interpel·lació d'uns fariseus que, una vegada més, proven de comprometre'l preguntant-li si “és permès a un home de divorciar-se de la seva dona”. Probablement saben que sobre aquest punt el criteri de Jesús difereix molt del seu i, per tant, serà fàcil atrapar-lo. Tanmateix, l'interès de Jesús no és altre que instruir-los, i ho fa prenent la iniciativa, portant els interlocutors allà on ell vol. Sap que la pregunta es basa en una prescripció de Moisès, que diverses escoles rabíniques interpreten de manera diferent. Jesús afirma sense matisos que Moisès “la va escriure per la vostra duresa de cor”. L'adversativa “però” introdueix la doctrina de Jesús, que ara sí que respon a la pregunta inicial dels fariseus: “Des del principi de la creació, Déu els va fer home i dona. Per això l'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva dona, i tots dos formen una sola carn. Allò que Déu ha unit que l'home no ho separi”. Aquest, i no un altre, és el voler diví. Més tard, a petició dels deixebles, Jesús afegeix una de les conseqüències morals de regir-se per la permissió de Moisès. Com que el marit i la muller estan

cridats a formar una mateixa carn, si es divorcien i si es casen amb un altre, tant l'home com la dona cometem adulteri.

En la segona escena, Jesús pren en braços i beneeix uns infants que li han presentat perquè els imposés les mans. Els deixebles ho volien impedir, imbuïts de la mentalitat jueva que considerava els infants poc madurs, incapaços encara de ser instruïts. Jesús, en canvi, els insta a deixar que els infants vagin cap a ell, ja que el Regne de Déu és dels qui són com ells i només fent-se com ells s'hi pot entrar.

Que en són, d'actuals, les dues llicions i les circumstàncies a què fan referència! Pel que fa a la primera, molts matrimonis han fet, fan i faran de la doctrina de Jesús guia per a la seva vida en comú. Tanmateix, molts altres no ho assoleixen o, fins i tot, per ignorància, ni ho procuren. L'exhortació apostòlica *Amoris laetitia* del papa Francesc posa llum sobre aquesta realitat complexa i alhora freturosa de ser guardada. Pel que fa a la segona llició, l'aplicació en la nostra vida requereix, d'una banda, saber-nos infants en relació amb Déu per poder ser dignes ciutadans del seu Regne. De l'altra, facilitar als nostres petits d'ara i aquí el camí per anar a Jesús en el si de la comunitat cristiana. Així coneixeran Aquell que els pren en els seus braços i els beneeix, mentre ells fan via pel camí que duu a la Vida. ■

Diumenge XXVII de durant l'any

Lectura primera

Gn 2,18-24

Els dos formen una sola família

Lectura del llibre del Gènesi

El Senyor-Déu digué: “No seria bo que l’home estigués sol. Li faré qui l’ajudi i l’acompanyi.” El Senyor-Déu modelà amb terra totes les bèsties salvatges i tots els ocells, i els presentà a l’home, a veure quin nom els donaria: el nom que l’home donava a cada un dels animals era el seu nom. L’home donà el nom a cadascun dels animals domèstics i salvatges i a cadascun dels ocells, però no en trobà cap capaç d’ajudar-lo i fer-li companyia. Llavors el Senyor-Déu va fer caure l’home en un son profund. Quan quedà adormit, li prengué una de les costelles i omplí amb carn el buit que havia deixat. Després, de la costella que havia pres, el Senyor-Déu va fer-ne la dona, i la presentà a l’home. L’home digué: “Aquesta sí que és os dels meus ossos i carn de la meva carn. El seu nom serà l’esposa, perquè ha estat presa de l’espòs.” Per això l’home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva esposa, i des d’aquell moment ells dos formen una sola família.

Evangelí

Mc 10,2-16

*Allò que Déu ha unit,
l’home no ho pot separar*

Lectura de l’evangelí segons sant Marc

En aquell temps, els fariseus anaren a trobar Jesús per provar-lo, i li preguntaren si el marit es podia di-

Salm responsorial

127

Feliç tu, fidel del Senyor,
que vius seguint els seus camins.
Menjaràs del fruit del teu treball,
seràs feliç i tindràs sort. R.

R. Que el Senyor ens beneeixi tota la vida.

La teva esposa fruitarà com una parra,
dins la intimitat de casa teva;
veuràs els fills com plançons d’olivera
al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor
seran beneïts.

Que el Senyor et beneeixi des de Sió.

Que tota la vida puguis veure
prosperar Jerusalem. R.

Que puguis veure els fills dels teus fills.

Pau a Israel! R.

vorciar de la seva dona. Ell els preguntà: “Què us va ordenar Moisès?” Li respongueren: “Moisès permet de donar a l’esposa un document de divorci i separar-se.” Jesús els digué: “Moisès va escriure aquesta prescripció perquè sou tan durs de cor. Però al principi, Déu creà l’home i la dona. Per això deixa el pare i la mare, per unir-se a la seva esposa, i ells dos formen una sola família. Per tant, ja no són dos, sinó una sola família. Allò que Déu ha unit, l’home no ho pot separar.” Un cop a casa, els deixebles tornaren a preguntar-lo sobre això mateix. Jesús els digué: “Aquell qui

Lectura segona

He 2,9-11

Tant el qui santifica com els qui són santificats tenen un mateix pare

Lectura de la carta als cristians hebreus

Germans, Jesús, abaixat, va ser posat un moment per sota dels àngels, però ara, després de la passió i la mort, el veiem coronat de glòria i de prestigi, perquè Déu, que ens estima, va voler que morís per tots. Déu, que ho ha creat tot i ho ha destinat tot a ell mateix, volia portar molts fills a la glòria, i convenia que aquell qui els havia de guiar a la salvació fos consagrat pels sofriments. Tant el qui santifica com els qui són santificats tenen un mateix pare, i per això no s’avergonyeix d’anomenar-los germans.

Al·leluia

*Si ens estimem, Déu està en nosaltres,
i dintre nostre el seu amor és tan gran
que ja no hi falta res.*

es divorcia de la seva dona i es casa amb una altra comet adulteri contra la primera, i si la dona es divorcia del seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri.”

La gent portava a Jesús uns nens perquè els imposés les mans, però els deixebles renyaven els qui els havien portat. A Jesús li sabé greu que els renyessin, i els digué: “Deixeu venir els nens, no els excloueu, el regne de Déu és per als qui són com ells. Us ho dic amb tota veritat: Qui no rebí el regne de Déu com el rep un nen, no hi entrarà pas.” I els prenia als braços i els beneïa imposant-los les mans. ■

Calendari de la setmana

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions

CICLE LITÚRGIC B; FERIAI II
TEMPS DE DURANT L'ANY
SALTERI: SETMANA 3

Octubre

6. DIUMENGE

Diumenge XXVII de durant l'any, Verd.
Lectures: Gènesi 2,18-24 / Salm 127 / Hebreus 2,9-11 / Marc 10,2-16
SANTORAL: Bru, prev.; Emili, mr.; Fe, vg. i mr.; Maria de les Cinc Llagues, rel.

7. DILLUNS

Mare de Déu del Roser (MO), Blanc. Lectures: Gàlates 1,6-12 / Salm 110 / Lluç 10,25-37
SANTORAL: Julita, vg. i mr.; Marc, p.; Sergi, mr.

8. DIMARTS

Fèria, Verd. O bé, **Santa Faustina Kowalska, vg.** (ML), Blanc. Lectures: Gàlates 1,13-24 / Salm 138 / Lluç 10,38-42. A Lleida, **Sants Àngels de la Guarda (MO), Blanc**
SANTORAL: Demetri, mr.; Mare de Déu del Remei, Simeó el Just, prof.

9. DIMECRES

Fèria, Verd. O bé, **Sant Dionís, b. i comp. mr.** (ML), Vermell. O bé, **Sant Joan Leonardi, prev.** (ML), Blanc. Lectures: Gà-

lates 2,1-2.7-14 / Salm 116 / Lluç 11,1-4
SANTORAL: Abraham, patr. i Sara; Lluís Bertran, prev.

10. DIJOUS

Fèria, Verd. O bé, **Sant Tomàs de Villanueva, b.** (ML), Blanc. Lectures: Gàlates 3,1-57 / Salm Lluç 1,69-70.71-73.74-75 / Lluç 11,5-13
SANTORAL: Daniel Comboni, prev. i fund.; Hug de Màcon, ab. i b.; Sabí, erm.

11. DIVENDRES

Fèria, Verd. O bé, **Sant Joan XXIII, p.** (ML), Blanc. O bé, **Santa Maria Soledat Torres Acosta, vg.** (ML), Blanc. Lectures: Gàlates 3,7-14 / Salm 110 / Lluç 11,15-26
SANTORAL: Alexandre Sauli, b.; Germà, b. i mr.

12. DISSABTE

Mare de Déu del Pilar (F), Blanc. Lectures: 1 Cròniques 15,3-4.15-16;16,1-2 / Salm 26 / Lluç 11,27-28
SANTORAL: Domnina, vg.; Rarimi, mr.; Serafí de Monte Granario, rel.

El Sant 9 d'octubre

Lluís Bertran, predicador

Lluís Bertran va néixer a València el 1526 en una família de nou fills. Els seus pares el van educar en la fe, i el van animar a ingressar al convent dels Dominics de València, quan va complir els 18 anys. En la seva primera etapa al convent va ser l'encarregat d'acompanyar els novicis, als quals va ensenyar a entregar-se completament a Déu. Posteriorment, el seu profund amor per les ànimes i la predicació el van portar a ser missioner. D'aquesta manera, als trenta-sis anys, sant Lluís va marxar cap a Amèrica del Sud. Va estar-s'hi sis anys, però en aquell poc temps, va batejar milers de

persones. Encara que només sabia castellà, la tradició diu que Déu li va conferir el do de llengües, de manera que quan parlava, les diverses tribus d'indis l'entenien. Finalment, Bertran va ser cridat a Espanya, i va decidir que es dedicaria a formar altres predicadors, ensenyant-los a preparar-se amb una pregària fervent, tal com havia fet als inicis al convent dels Dominics de València. Després de patir moltes malalties, que el van portar a passar l'últim any de la seva vida al llit, va morir el 9 d'octubre del 1581. Va ser beatificat pel papa Pau V, i canonitzat l'any 1691 per Climent X. ■

MN. RAFAEL SERRA
Sacerdot de l'arquebisbat
de Tarragona

Beneïts siguin els preveres que assegurin l'Eucaristia a les parròquies petites; beneïts siguin els fidels que, plens de fe, no desisteixen en el seu propòsit de participar en la celebració

A manera d'elogi

Sovint quan tractem de litúrgia tenim a l'imaginari les grans celebracions episcopals o monàstiques i preterim la litúrgia dominical de cada diumenge. M'agradaria elogiar el valor de la celebració dominical a la ruralia. Aquestes comunitats per manca de mitjans humans no fan el que voldrien sinó el que poden. Canten segons les seves possibilitats, proclamen la Paraula de Déu amb dignitat i celebren amb un gran amor l'Eucaristia del Senyor. Evoco les assemblees parroquials en medis rurals i de pobles petits. També a les zones rurals la secularització ha arribat i allí encara es nota més que a ciutat. Els fidels acostumen a ser grans i pocs. Conec alguns casos en què el prevere celebrant és el més jove de tots els allí presents. El clima que s'hi crea és quasi d'una litúrgia domèstica, familiar, de persones que es coneixen de tota la vida. La fidelitat, tant dels preveres —que hivern i estiu assegurin la celebració— com la dels fidels que hi participen, és digna d'elogi. Es reuneixen perquè creuen en el Senyor vivent. Van a missa simplement perquè estimen el Senyor. En aquests pobles participar de l'Eucaristia ja no llueix de res ni és rellevant socialment. Molt sovint han de suportar la mirada dels altres que els diu: “Encara vas a missa?” En aquestes assemblees litúrgiques la qualitat no ve dels elements externs, sinó del Misteri que se celebra: “Crist en nosaltres, esperança de la glòria” (Col 1,27). Cal mirar amb tendresa, reverència i amor aquestes

celebracions. Són assemblees *pobres*, segons el punt de vista humà i, tanmateix, en elles hi és present tot el Misteri de l'Església, segons l'eclesiologia del Vaticà II. La pobresa de les formes encara fa resplendir més la insondable riquesa del Crist. Per a aquests fidels participar en la celebració no és opcional, ja que són conscients que si ells falten, ningú no els suplirà. També entenen que la dissolució de l'assemblea eucarística és el principi de la dissolució de la mateixa Església en aquell lloc. I no hi ha res més trist que entrar en una parròquia i trobar la llàntia del sagrament apagada perquè els fidels ja no s'hi reuneixen per celebrar l'Eucaristia. Beneïts siguin els preveres que fan mil combinacions per assegurar l'Eucaristia a les parròquies petites; beneïts siguin els fidels que, plens de fe, no desisteixen en el seu propòsit de participar en la celebració. La fidelitat de tots és admirable i digna d'elogi i la seva litúrgia és veritablement autèntica (*liturgiam authenticam*). Quan s'escrigui la història dels nostres bisbats del temps actual caldrà consignar la fidelitat d'aquests cristians. A ells es poden aplicar les paraules del salm: “Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls criden de goig a la sega” (Sl 125,5-6). Només el Senyor sap el futur de les nostres comunitats. Ha de ser cert que la fidelitat dels cristians d'ara ha de ser fecunda per als cristians que, per gràcia, vindran després de nosaltres. També és cert que la renovació de l'Església només ve de la gràcia i de la Creu. ■

Cartes

Mn. Josep Barcons ens ha deixat

El 25 d'agost passat, dia de Sant Genís, patró de Torroella de Montgrí, sense saber-ho, se'ns va acomiadar. Sols tenia 81 anys i no parava. Havia arribat feia vint anys per ser rector de Torroella amb vicari i tres comunitats religioses, i amb els anys va anar suplint els preveres que deixaven vacants l'Estartit, Ullà, Bellcaire, Albons, Gualta, Sant Iscle i Serra d'Aro.

Va ser un gran pastor. Esperàvem cada setmana com feia la interpretació de les Escripures. Sabia trobar allò pràctic i feia reflexionar. El sermó del dia de Sant Genís va ser diferent, valent, entranysable i amb un clar missatge per a tothom.

Ell sempre parlava per Torroella amb els seus. Amb aquest esperit, que tots coneixem dels empordanesos, va dir que hem de saber transmetre el missatge de Jesús, que li dolia molt que tants infants no el coneguessin. I és així. Aquest va ser el seu últim missatge a la seva vila, que estimava, i als seus feligresos, entre ells tots nosaltres.

Ho ha fet molt bé fins al final. La Mare de Déu l'ha acompanyat sempre. A.C.S.

GENÍS DE TERA DOMÈNECH

Laudes a Montserrat

Som oients fidels de Ràdio Estel des de fa anys. Cada matí ens uníem des de Tortosa a la pregària de la comunitat benedictina de Montserrat, la qual cosa sempre ens ajudava a començar la jornada amb aquesta lloança. Tanmateix, amb l'inici de la nova temporada, el 9 de setembre, lamentem la seva supressió, tan consolidada i ànima de la programació d'aquesta emissora.

Agraïm la bona feina dels professionals i les estones de reflexió, pregària i litúrgia, tot desitjant que tornem a tenir l'ocasió de seguir les laudes a la freqüència de Ràdio Estel i començar la nostra jornada en comunitat radiofònica, de la mateixa manera que podem acomiadar-la amb el res de les vespres.

Pensem que és un greuge per als oients que aquest any del Mil·lenari de Montserrat s'hagi perdut l'oportunitat de mantenir les laudes.

MARIA BALART i FEDERICO DIEGO

PODEU ENVIAR LES CARTES A:

redaccio@catalunyacristiana.cat

POSTALS DES D'ANDALUSIA

Biblioteques sacerdotals

A poc a poc van sorgint a les diòcesis d'Andalusia una sèrie de "Biblioteques sacerdotals", preparades i obertes per als sacerdots i persones més o menys vinculades als àmbits religiosos. A Còrdova hi ha la Biblioteca sacerdotal Breña, a la seu de la qual va pronunciar una conferència Juan José Primo Jurado, exposant els corrents principals que travessen la societat. Després de la caiguda del Mur de Berlín semblava que s'obria una nova etapa d'esperança després de les dues guerres mundials, els dos totalitarismes nazis i socialista, i la guerra freda. Però des de fa poc més de 20 anys unes noves formes de veure la vida s'ha anat estenent i calant.

Primo Jurado va sintetitzant els grans problemes que amenacen amb força el món. Primer, la "postveritat" o "mentida emotiva", o el que és el mateix, la "distorsió deliberada" d'una realitat en la qual els fets objectius perden valor a favor d'emocions, amb la finalitat de crear i modelar l'opinió pública. Segon, el relativisme amb el lema: "M'agrada, m'interessa", eliminant tota moral, fins i tot la natural. Tercer, les falses notícies que tant circulen per les xarxes socials davant d'un periodisme de qualitat. No estem previnguts i se'ns colen amb molta facilitat. Quart, la manipulació que comporta la utilització dels mitjans en profit propi mitjançant mentides o mitges veritats. Cinquè, la "cultura woke", "despert", moviment nascut als EUA orientat a "emfatitzar" la política identitària de les persones negres, LGTBI, "l'indigenisme" i la "ideologia de gènere", que se'ns imposa com a pensament únic per l'esquerra arreu del món.

Tant de bo les biblioteques sacerdotals exerceixin la seva missió, elevant el nivell cultural per afrontar els grans reptes de la nostra societat.

ANTONIO GIL

Sacerdot i periodista

CERTIFICATS MÈDICS CARNET DE CONDUIR NÀUTICA I ARMES

CENTRE MÈDIC PLAÇA MOLINA

Dr. Rafael Solanas Anglada

• COTXE, MOTO I CICLOMOTOR • PSICOTÈCNICS
• LLICÈNCIA D'ARMES • LABORALS I ESCOLARS • NÀUTICA

LABORABLES

De 10 a 13 h i de 16 a 20 h

Les persones que es presentin amb un exemplar de Catalunya Cristiana tindran un descompte de 20 euros
www.centromedicoplazamolina.es

INFORMEU-VOS-EN: Tel. 932 188 826 - Mòbil: 639 474 741
c/ Balmes, 281, entr. 2n - 08006 Barcelona

45

BLANQUERNA
FELICITA
CATALUNYA
CRISTIANA
PELS SEUS
45 ANYS.

Endavant!

Blanquerna

UNIVERSITAT RAMON LLULL

Excel·lència
és futur

“Godspell”, l’evangeli de Mateu a ritme de musical

L’espectacle es pot veure fins al 13 d’octubre al Teatre Poliorama de Barcelona

**ROSA MARÍA
JANÉ CHUECA**
Barcelona

Representar un musical basat en els textos de l’evangeli de Mateu en ple centre de Barcelona pot semblar una aposta arriscada avui dia. Però si darrere de l’espectacle hi ha Antonio Banderas i Emilio Aragón com a productors (aquest últim també en la direcció i direcció musical), podem endevinar que aquest risc fàcilment es tradueix en èxit.

Fins al 13 d’octubre el Teatre Poliorama (Rambla dels Estudis, 115 – Barcelona) acull *Godspell, el musical (una nueva Pasión)*, un clàssic dels anys setanta que reviu en aquest 2024.

Durant gairebé dues hores, l’espectacle ens convida a fer un recorregut vital de la mà de Jesús i del grup de joves que l’acompanyen. I tot en un únic escenari que, gràcies als jocs de llums i els diferents elements d’*atrezzo*, ens permet saltar de paràbola en paràbola on ressonen els missatges del Natzarè.

Comencem el viatge amb un grup de joves que discuteix sobre una decisió important. Enmig de la cridòria, la figura del Baptista apareix amb un mantra directe: “Prepareu els camins al Senyor.” I quan apareix el Senyor (amb samarreta blanca), els joves deixen de discutir per endinsar-se en els ensenyaments de l’evangeli.

Des del primer moment, el ritme atrapa els espectadors, que han de fer un “esforç” per no aixecar-se de la

cadira i ballar les cançons. Els joves actors i actrius no deixen de moure’s, de cantar i de ballar amb unes veus que omplen tot el teatre.

Un jutjat, el mar, el temple... escenaris que van apareixent amb cada paràbola que ens parlen d’amor, de misericòrdia, de pau, de justícia... i que sorprenen fent servir estils diferents. Podem gaudir des d’un rap, de la paràbola del servent malvat fins al ritme aflamencat de la paràbola del bon samarità.

Constantment, els textos interpel·len el públic, que en algun moment hi participa activament (i no desvetllarem quin...) i sent que allò que està escoltant és un missatge directe. Sempre amb tocs d’humor i picades a l’ullet al públic català. De fet, a Barcelona s’inicia la gira nacional d’aquest musical que es va estrenar a Màlaga el 2022.

Com explica Emilio Aragón, “*Godspell* va d’estimar, de perseguir la justícia, d’acceptar les regles del joc sense rendir-nos davant d’allò que ens fa mal. I, sobretot, de recor-

**EMILIO
ARAGÓN**
“*Godspell*
va d’estimar,
de perseguir
la justícia,
d’acceptar les
regles del joc
sense rendir-
nos davant
d’allò que ens
fa mal”

Jesús, al centre amb samarreta blanca.

Els jocs de llums ens transporten a diferents escenaris.

dar, si és que ho hem oblidat, que la vida és un camí que necessitem recórrer de la mà de l'altre”.

Els joves intèrprets donen gran intensitat a l'espectacle, alhora que mostren la seva versatilitat en un musical que barreja des de màgia a vodevil, sorprenent els espectadors a cada escena.

A més de les paràboles, a l'espectacle musical trobem les benaurances i els principals discursos de Jesús als deixebles. La segona part de l'espectacle ens acosta la Passió amb moments especialment emotius, com l'escena de l'Últim Sopar. Les cançons aquí són més pausades i introspectives, però sense deixar de banda el ritme i la coreografia molt ben cuidades. La figura de Jesús creix amb una emotivitat a flor de pell que connecta perfectament amb el públic.

Igual que fa 2.000 anys, la mort no té l'última paraula perquè tot comença de nou. Ara aquests joves, nosaltres, continuem fent vida l'Evangeli amb una clau en majúscules: l'Esperança. ■

UNA PRODUCCIÓN DE
ANTONIO BANDERAS Y EMILIO ARAGÓN

GODSPELL

EL MUSICAL
Una nueva Pasión

LA VANGUARDIA

teatre **POLIORAMA**
Del 18.09.24 al 13.10.24

JOHN-MICHAEL TEBELAK CONCEBIDO Y DIRIGIDO ORIGINALMENTE
STEPHEN SCHWARTZ MÚSICA Y NUEVAS LETRAS
EMILIO ARAGÓN DIRECCIÓN

UNA PRODUCCIÓN DE SOHO CANTABRIGIA

PRODUCIDO ORIGINALMENTE EN NUEVA YORK POR EDGAR LANSBURY / STUART DUNCAN / JOSEPH BERUH
PRESENTADO POR ACUERDO CON MUSIC THEATRE INTERNATIONAL WWW.MITHOWS.EU

Exposició “Montserrat, 1.000 anys” al Palau Robert

Un viatge virtual a l'essència de la muntanya, del monestir i del santuari

La mostra compta amb recursos escenogràfics de tecnologia digital.

MAC
Barcelona

L'exposició *Montserrat, 1.000 anys*, una col·laboració entre la Direcció general de Difusió de la Generalitat de Catalunya i l'abadia de Montserrat amb motiu del mil·lenari de la fundació del monestir, es pot visitar fins al proper 6 de gener al Palau Robert de Barcelona.

Comissariada per Marc Sureda, conservador del Museu d'Art Medieval, i Sergi Martin, d'Abacus, la mostra presenta les claus d'aquesta fita extraordinària a través d'un viatge virtual inèdit al cor del monestir i dels testimonis de molta gent que hi ha establert vincles de tota mena. I dona la benvinguda als visitants amb una cèlebre frase, del 1816, de Goethe: “Enlloc no trobarà la persona la

felicitat i la pau sinó en el seu propi Montserrat.”

Segons els comissaris, els objectius de l'exposició, són tres: explicar l'essència de Montserrat com a muntanya, monestir i santuari, inalterada al llarg de mil anys; transportar el visitant a llocs normalment no accessibles de l'interior de Montserrat, tot proveint eines per a la seva comprensió, mitjançant la realitat virtual, i donar a conèixer les diferents maneres de veure i viure Montserrat.

“Què fa de Montserrat un lloc tan especial per a tanta gent diferent? La *Moreneta*, la comunitat monàstica, la fe i l'espiritualitat, l'Escolania, l'entorn natural, l'esport, la cultura, els vincles amb la identitat catalana, les tradicions...? Cadascú té els seus motius per mantenir amb Montserrat una relació personal i, sovint, in-

tensa”, reflexionaven els comissaris durant la presentació de la mostra als mitjans de comunicació el 16 de setembre.

“Planteja —afegien— una mirada contemporània sobre Montserrat, que permeti comprendre'l des de la gent i per a la gent, i que també permeti, a través seu, explicar al món el país on Montserrat es troba i que el té com a punt de referència.”

Montserrat, 1.000 anys ofereix una visió pel Montserrat portes endins, una perspectiva del Montserrat de tothom, lloc de pas i d'acollida, i ho fa donant veu a múltiples persones, reconegudes o anònimes, amb tècniques museístiques clàssiques, però també amb eines immersives interactives, nombroses peces audiovisuals i recursos escenogràfics de tecnologia digital. ■

ACTUALITATS CIENTÍFIQUES

Ès a prop del final la vida del telescopi espacial Hubble

Flickr / Juan Carlos

Els descobriments del telescopi Hubble han estat nombrosos i rellevants.

MN. FRANCESC NICOLAU

Professor emèrit de la Facultat de Filosofia de Catalunya

Aquest gran telescopi va ser posat en òrbita per la NASA el 24 d'abril del 1990. El cost de la seva fabricació i llançament havia sobrepassat els 1.400 milions de dòlars. Però hem de dir que el seu èxit ha estat total. Fou col·locat a una altitud d'uns 620 quilòmetres perquè l'atmosfera terrestre no obstaculitzés la nitidesa de les imatges que havia d'obtenir. Fa la volta a la Terra cada 97 minuts, a una velocitat de 28.000

km/h, i envia uns 120 missatges per setmana.

Amb 34 anys complerts, ja podeu imaginar com n'ha estat, de vasta, la seva missió. Els seus descobriments han estat moltíssims i alguns de ben notables. Ha detectat galàxies llunyaníssimes, fins ara desconegudes. Ha vist que la majoria d'estrelles tenen un sistema planetari com ara el del nostre Sol. Ha pogut fins i tot esbrinar com és l'atmosfera d'alguns d'aquests planetes extraterrestres. Ha confirmat l'existència de forats negres al cor de les galàxies. Ha deixat ben clar que l'expansió de l'univers s'accelera. Ha descobert que Plutó és un planeta amb satèl·lits... La llista és llarguíssima. Per això s'ha dit, i amb raó, que ha estat una revolució per a l'astronomia.

Però totes les coses humanes tenen un desgast i el telescopi Hubble no podia ser-ne una excepció.

El 1993 ja va haver de ser corregit, d'un defecte, el seu mirall principal per un equip especial Endeavor i el 2009 s'hi envià una missió a reparar i modernitzar alguns dels seus instruments. Amb tot això, juntament amb la recollida de dades, ja s'arriba a 1.560 milions de dòlars en despeses del Hubble. Però ara la qüestió és més greu. Obeint les lleis físiques, ha anat perdent altura, que ara ja només és de 525 km, i si no s'hi fa res d'aquí a dos anys ja fregarà tant l'atmosfera terrestre que acabarà en ignició i pèrdua d'activitat. I aquesta és l'actualitat científica que us haig d'explicar avui: que s'ha posat sobre la taula fer o no fer alguna cosa per allargar-li la vida. Encara que ja tenim un suplent amb el telescopi James Webb (ja us en vaig parlar), hi ha qui voldria allargar la vida de l'instrument que tant de bé ha fet a la ciència. Ja veurem què es decidirà... ■

TRADICIONS REMEIERES

L'ortiga major i l'ortiga menuda

Flickr / Andreas Rockstein

L'ortiga té gran riquesa de sals minerals i vitamines.

**FRA VALENTÍ SERRA
DE MANRESA**

Arxiver dels Caputxins

L'ortiga és una herba molt comuna que creix en els llocs de pastura i també neix a prop dels femers i en els conreus abandonats. És una planta que té molt mala premsa per la coïssor que produeix el seu contacte amb la pell, coïssor anomenada ortigada. Tanmateix, és una planta molt medicinal i alimentària (car té una gran riquesa de sals minerals i vitamines) i és aprofitable des de l'arrel, passant per les tiges, les fulles i fins i tot la flor, i es pot emprar seca o just acabada d'agafar.

En la tradició remeiera dels caputxins, les ortigues són considerades extraordinàriament medicinals, i els frares les usaven com a poderós diürètic per expulsar les pedres del ronyó i també com a revulsiu per mitigar els atacs de reumatisme, de ciàtica i altres inflamacions del cos i, àdhuc, per rebaixar la sang. En temps de primavera els frares solien menjar algunes fulles tendres d'ortiga amb truitada, considerant la d'ortigues molt superior a la d'espínacs.

És particularment estimada l'ortiga major (llat., *Urtica dioica*) que, en la tradició remeiera conventual, se solia usar per dissoldre les mucositats produïdes pels cadarns i per purificar la sang i activar la seva formació.

Ja en el llunyà segle XII santa Hildegarda de Bingen (†1179), sàvia doctora de l'Església, recomanà l'ortiga per purgar l'estómac i afavorir

l'expulsió dels cucs (cf. *S. Hildegardis abbatissae Opera omnia*, Parisiis 1882, P. L. 197 col. 1167, "De urtica"). En efecte, l'ortiga major, macerada amb alcohol, és molt eficaç per guarir els èczemes i altres malalties a la pell, i àdhuc aquesta planta formà part dels medicaments estimulants proposats en el cèlebre formulari magistral d'Apol·linar Bouchardat (1806-1886).

En canvi, l'ortiga menor o menuda (llat., *Urtica urens*) se solia emprar com a antihemorràgica, diürètica i també com a estimulants de les secrecions estomacals. Actualment, les propietats diürètiques de l'arrel de l'ortiga són emprades, begudes en decocció, en les primeres manifestacions de l'alteració benigna de la pròstata per als qui pateixen dificultats per orinar. A l'article vinent us parlaré, si a Déu plau, de les propietats terapèutiques de la murtra. ■

JOSEP MARIA GREGORI

D'Orfeu a Monteverdi
Fragmenta Editorial, 2024,
254 pàg.

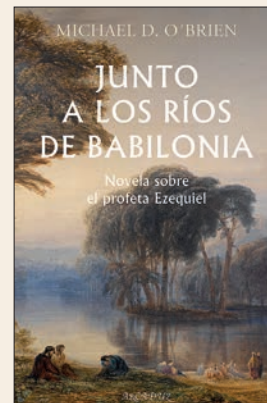
En aquest assaig, l'autor reflexiona sobre el lligam de la música amb la inspiració, la sacralitat i el pensament simbòlic. I ho fa endinsant-se en l'experiència transcendent de la creació d'alguns grans compositors.

ANTONIO ALCALDE

Meditaciones a la luz de los tiempos litúrgicos
Editorial San Pablo, 2024, 308 pàg.

Cinquanta-quatre meditacions orientades segons els diferents temps litúrgics. Parteixen d'un text bíblic, un cant, un himne o un poema perquè ens hi aturem i les contemplem.

MICHAEL D. O'BRIEN

Junto a los ríos de Babilonia
Ediciones Palabra, 2024,
368 pàg.

Jerusalem ha estat envaïda, els seus habitants deportats i el tresor del temple saquejat. El jove Ezequiel lluita juntament amb la resta dels jueus exiliats a Babilònia per construir la seva pròpia llar i restar fidel a l'aliança amb Déu.

SALVADOR ALSIUS

Veni, vidí, vixi
Viena Edicions, 2024,
320 pàg.

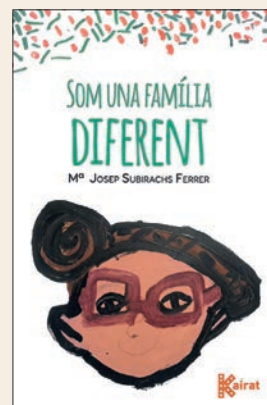
Aquestes memòries de Salvador Alsius abracen des de la vida d'una família de la burgesia barcelonina durant la postguerra fins a la crònica en primera línia, com a periodista, dels anys finals de la dictadura i l'etapa de la Transició.

JULIEN LUGAND

L'ofici de daurador a Barcelona (1599-1834) Universitat de Barcelona i d'altres, 2024, 286 pàg.

Llibre que estudia i documenta la professió artística de daurador en l'època moderna catalana, a partir de cent quaranta-tres dibuixos (*passanties*) de la confraria de dauradors de Barcelona. (*Ramon Ribera*)

M. JOSEP SUBIRACHS FERRER

Som una família diferent
Editorial Kairat, 2024,
40 pàg.

Aquest llibre explica l'experiència de ser mare d'acollida. Un procés dur i llarg amb moltes anècdotes. S'hi barregen històries que la mateixa filla, la Rita, ha anat recordant, amb d'altres que, la mare, l'autora, ha volgut destacar.

CRÍTICA DE TEATRE

Un intent de renovar “Godspell”

ANDREU SOTORRA
andrusotorra@gmail.com

Una escena del musical “Godspell” amb tota la jove companyia dirigida per Emilio Aragón.

Qui no vulgui pols, que no vagi a l’era, diuen. Doncs, qui no vulgui *revival* que no vagi a veure un musical. D’un temps ençà, els espectadors de teatre s’han hagut d’avesar a retrobar-se amb la recuperació de musicals cèlebres revisitats amb el convenciment que la seva moralitat continua sent la mateixa que fa més de cinquanta anys, com aquest *Godspell*, estrenat el 1971 a Broadway, un any després d’un altre musical tan celebrat com *Jesus Christ Superstar*.

Emilio Aragón (l’Havana, 1959), director de *Godspell*, s’esforça a fer entendre que l’espectacle fuig de la base dramàtica a partir de l’Evangeli segons Mateu i que s’ha adaptat a l’actualitat i a la societat que lluita per un món més just. El propòsit hi és, però el contingut de *Godspell* no es pot despendre de Mateu. Emilio Aragón se n’ha adonat i ha fet que la jove companyia de ficció que assaja en una nau abandonada es refugii d’una guerra que no anomena però que es pot endevinar com la de Rússia i Ucraïna o la d’Israel i Palestina.

És aquesta primera escena, només aquesta, la que vol renovar *Godspell*, però l’aposta renovadora de seguida

es deixa córrer i, estranyament, ja no es retroba més, cosa que sembla que hauria estat un bon arrodoniment si el nou *Godspell* es tanqués amb una altra escena sobre les guerres que amenacen el món actual.

Al marge d’aquesta concepció, la recuperació de *Godspell* té sobretot sentit per la *troupe*. Actors i actrius encara joves però d’alt nivell, que constaten que *Godspell* és un espectacle molt juvenil que no només és idoni sinó recomanable per a espectadors joves amants del musical o per a un públic adult eclèctic i familiar.

Godspell compta també amb l’aportació creativa catalana com la de l’escenògraf Sebastià Brosa, que sembla que hagi reproduït un dels murs pròxims al Poliorama, carrer Elisabets enllà, el de l’antiga capella de la Casa de la Misericòrdia que espera ser en un futur el CAP Raval Nord, prop del MACBA; o la versió de les lletres que ha traduït l’actriu Roser Batalla; o el muntatge de so de Jordi Ballbé, amb l’aportació dels músics de la companyia. Un espectacle on no falta la màgia, els titelles, el teatre d’ombres, les màscares i els canvis de veu en diferents registres musicals dels mateixos intèrprets. ■

AMB BON HUMOR

“GODSPELL”

CONCEPTE: John-Michael Tebelak
MÚSICA: Stephen Schwartz
INTÈRPRETS: Adrián Salzedo, Alberto Ladrón de Guevara, Andro Crespo, Érika Bleda, Iván Amigo, Juls Sosa, Lucía Ambrosini, Noemí Gallego, Nuria Sánchez i Raúl Ortiz
DIRECCIÓ ESCÈNICA I MUSICAL: Emilio Aragón
Teatre Poliorama, Barcelona.
Fins al 13 d’octubre.

CRÍTICA LITERÀRIA

Espiar i controlar els desafectes durant la darrera dictadura

**JOSEP M. GRAU
PUJOL**
Historiador

Gràcies a l'Arxiu del Govern Civil de Girona, l'autor desgrana totes les eines que va desplegar la dictadura franquista per controlar els sospitosos de desafecció al règim, especialment a través de les forces d'autoritat del moment, la Guàrdia Civil, la Policia Estatal i la Policia Militar en aquest territori fronterer. S'intervenien sense cap escrúpol la correspondència postal, les trucades telefòniques, les pernoctacions als hotels; es vigilava l'activitat dels exiliats a França i Andorra, res no quedava fora del control governatiu i sortosament hom n'ha deixat testimoni escrit.

En ser el catalanisme una obsessió secular, feia que l'Església estigués sota el seu constant punt de mira, especialment en l'ús de la llengua pròpia; es revisaven amb cura els textos dels fulls parroquials locals, el contingut dels sermons (es gravaven dissimuladament per analitzar-los i fer informes). A cada poble, a més dels secretaris municipals, hi havia confidents, també es vigilaven les condectes contra la moralitat (platges, balls, cinema, etc.). S'hi parla de la trajectòria de l'abat Aureli M. Escarré, de la vigilància als monjos de Montserrat i dels professors del Seminari de Girona, considerats progressistes i que inculcaven el "virus" del separatisme.

Al llibre es repassa breument la biografia de tots els bisbes de Girona de l'època, com ara Josep Cartaña, Jaume Camprodon i Narcís Jubany, a més dels preveres més actius de la diòcesi. Els periodistes i representants de la cultura també eren observats per evitar la difusió del comunisme i la maçoneria, com Pau Casals, Josep Pla i Josep M. Gironella. Clara tracta del contraban a la frontera, dels agents dobles, dels infiltrats a les presons i de la corrupció de les autoritats. El volum compta amb 600 notes a peu de pàgina, prop d'una quinzena de fulls de bibliografia i un complet índex onomàstic, senyal evident del rigor de la recerca, que explica un període fosc de la nostra història des del budellam del poder. ■

JOSEP CLARA RESPLANDIS

Històries dels serveis d'espionatge franquistes
Dalmau Editor, 2024, 366 pàg.

UN NOU LLINDAR

Dir "Crec en Déu!"

Avui donar raó de la nostra fe en públic no és d'allò més normal, però quan apareix i en circumstàncies no habituals, a uns els sorprèn i a altres els ajuda a reforçar les seves conviccions creients.

"Crec que Déu és a tot arreu, també en el món del futbol", ha dit recentment Luis de la Fuente, seleccionador nacional, que va guanyar l'Eurocopa el juliol passat i que no s'amaga de dir que la fe és el fonament de la seva vida. També confessa que Déu li dona seguretat per dur a terme qualsevol projecte personal o professional. Des d'aquesta òptica, explica amb tota claredat que qualsevol lloc és bo per poder tenir una relació amb Déu i que això li dona pau, seguretat, calma, tranquil·litat i confiança. Tot això, evidentment, ho trasllada a qualsevol relació social i ocupació laboral. El resultat no és altre que un reconeixement públic de l'actitud del qui no té cap dificultat personal de dir que és creient i dir-ho amb la cara ben alta. Aquesta forma de dir "Crec en Déu" és un testimoni viu i hauria de ser un estímul per a aquells que viuen una fe vergonyant i no s'atreveixen a manifestar-la en públic.

Més encara, quan diu que no li costa gens parlar dels seus principis i creences religioses perquè són part de la seva vida i les viu amb absoluta quotidianitat. És conscient que, en l'actualitat hi ha molta gent condicionada per la societat i que no s'atreveix a parlar públicament de la seva fe. Per això, diu que "si som capaços que hi hagi respecte, dintre de la diversitat contemporània, a poc a poc la gent serà capaç de viure amb naturalitat la seva fe". Sempre haurem d'estar a punt per respondre. Gràcies, Luis, pel teu testimoni i pel bé que ens ha fet.

SEBASTIÀ TALTAVULL ANGLADA

Bisbe de Mallorca

SUBSCRIPCIONS ANUALS
EN CATALÀ O CASTELLÀCatalunya, resta de l'Estat espanyol
i Andorra: 145 €

Gibraltar i Portugal: 145 €

Resta d'Europa: 222,99 €

Amèrica i Àfrica: 254,19 €

Àsia i Oceania: 325,43 €

Membre de: **appec**
editors de revistes i digitalsAmb el suport de:
Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència**Director:** Òscar Martí Navarro**Consiliari:** Mn. Miquel Ramón Fuentes**Sotsdirectora:** Carme Munté Margalef**Redactors:** Miquel Àngel Codina, Macià
Grau, Rosa M. Jané, Joan Andreu Parra**Lingüista:** Montserrat Pibernat**Fotògraf:** Agustí Codinach**Col·laboradors d'aquesta setmana:**Pilarín Bayés, Joan Boronat, Agustí Borrell,
Teresa Casillas, Àngeles Conde, Fernando
Cordero, Montserrat Creus, Juanjo Fernán-
dez, Quique Fernández, Antonio Gil, Josep
Maria Grau, Concepció Huerta, Ignasi
Miranda, Glòria Monés, Francesc Nicolau,
Joan Pallarès-Personat, Quique, Toni Ro-
man, Rafael Serra, Andreu Sotorra, Sebastià
Taltavull**Redacció, administració, publicitat i
promoció:**C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014
BARCELONA

Tel. 934 092 810, Fax 934 092 775

redaccio@catalunyacristiana.cat

administracio@catalunyacristiana.cat

publicitat@catalunyacristiana.cat

subscripcions@catalunyacristiana.cat

hola@clubnousamics.cat

Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn.

Francesc Malgosa

Edita: Fundació Missatge Humà i Cristià**Administració:** Isabel Giralt

(comptabilitat), Dídac Campos (subscripcions)

Autoedició i compaginació:

Joan Pàmies

Impressió: Impressions Intercomar-

cals, SA Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon

industrial El Cementiri. Tel. 938 788

403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT

FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

ISSN català: 2938-2238

ISSN internet: 2938-2254

Difusió controlada per Les opinions expressades pels nos-
tres col·laboradors no reflecteixen
necessàriament la d'aquest setmanari **Agenda****Barcelona****GERMANDAT DEL ROCÍO DE
BARCELONA**El **dissabte 5 d'octubre**, a les 19.00,
la Germandat del Rocío s'acomia
de l'església de Sant Jaume amb una
eucaristia per prendre possessió de
la nova seu (parròquia de Betlem). Hi
haurà la jura de la nova germana major
per al Romiatge del Rocío 2025 i el tras-
llat del *Bendito Simpecado* pels carrers
del centre fins a arribar a la nova seu.**PARES TEATINS**El **diumenge 6 d'octubre**, a les 17.30,
concert de piano i flauta travessera
a favor de la Fundació Manos Pro-
videntes; el **dissabte 12**, a les 17.30,
concert de piano, violí i violoncel.
Donatiu mínim: 6 euros (c/ Consell
de Cent, 293 - Barcelona).**TALLER D'ORACIÓ I VIDA (MÈTODE
P. I. LARRAÑAGA)**El **dijous 10 d'octubre**, a les 17.30,
sessió informativa per a adults a la
parròquia de Sant Joaquim de Santa
Coloma de Gramenet (Jorge Patiño:
tel. 658 692 714).**INSTITUT SANT TOMÀS DE
BALMESIANA**Del **dijous 10 d'octubre al dijous 23
de gener**, curs *Cuestiones de teología de
la historia a la luz del Nuevo Testamen-
to* amb José M. Alsina (www.istomas.
org).**ACCIÓ CATÒLICA OBRERA**El **dissabte 12 d'octubre**, a les 9.30,
jornada general *Aixeca't i camina!* (Lc
5,23) als Salesians de Rocafort de
Barcelona.**AMICS DE L'ORGUE DE LES CORTS**El **diumenge 13 d'octubre**, a les
18.00, concert de festa major amb
Bernat Bailbé i Rosa Mari Ramírez a
la parròquia de Santa Maria del Remei
de les Corts (pl. Concòrdia, 1 - Bar-
celona).**TRIBUNA JOAN CARRERA**El **dimecres 16 d'octubre**, a les
14.00, dinar-col·loqui amb l'arque-
bisbe d'Alger, Jean-Paul Vesco, que
parlarà sobre *L'opció per una Església
sinodal. L'exemple de l'Església d'Alger*.
Reserves: info@tribunajoancarrera.
cat.**Girona****LOURDES**El **dissabte 12 d'octubre**, a les 11.00,
trobada de l'Hospitalitat de la Mare
de Déu de Lourdes de Girona a la gruta
de Lourdes d'Arenys de Munt: sar-
danes, missa presidida pel bisbe fra
Octavi Vilà i dinar de fraternitat. Més
informació: tel. 607 441 772 (Roser
Corominas).**JORNADES EUROPEES DE
PATRIMONI**El **dissabte 12 d'octubre**, a les 11.30,
visita temàtica *Els secrets del Museu*
per conèixer el Museu d'Art de Gi-
rona: el palau episcopal.**Sant Feliu de Llobregat****CATEDRAL-PARRÒQUIA DE SANT
LLORENÇ**El **dissabte 12 d'octubre**, a les 11.00,
eucaristia solemne de Sant Rarimi,
copatró de la ciutat.**Tarragona****ART**El **dijous 10 d'octubre**, a les 19.00,
presentació, donació i integració de
l'obra *El Crist còsmic* del sacerdot i es-
cultor Joan Curieses a la col·lecció del
Museu diocesà de Tarragona al Cen-
tre Tarraconense El Seminari.**Vic****COVA DE MANRESA**El **cap de setmana de l'11 al 13 d'oc-
tubre**, exercicis espirituals a la vida
quotidiana (tel. 938 720 422).**AGRAÏMENTS:** Àltima Serveis Funeraris, Centre Mèdic Plaça Molina, Conferència Episcopal
Espanyola, Fundació Blanquerna, Fundació Sant Joan de Déu, «Godspell, el Musical», Grup
Mémora, Grup Savia, Junta Constructora del Temple Expiatori de la Sagrada Família, Mans
Unides, Roca Sanitari Espanya i Veremundo.

JOSEP PUIG OROBITG

Autor del llibre "A la recerca de l'abundància"

Agustí Codinachs

“La fe creix en comunitat”

CARME MUNTÉ MARGALEF

El llibre que ha escrit Josep Puig Orobitg, professor de Matemàtiques i Tecnologia a Secundària, parteix d'un reguitzell de reflexions desades en una dotzena de llibretes, fruit de la seva experiència de 25 anys com a membre de la Comunitat Cristiana del Verbum Dei. Reflexions seves o d'altres membres de la comunitat, portades i compartides en la pregària, que arran d'una experiència dura de malaltia han pres forma de llibre: *A la recerca de l'abundància* (Punt Volat). A ell li han fet un gran bé, i ara les posa a l'abast de tots els lectors.

Quina és la importància de viure i conrear la fe en comunitat?

Avui dia hi ha molta espiritualitat *new age*, d'agafar només el que m'interessa i de desenvolupar-me a nivell individual. El que he après és que, sense els altres, la fe queda estancada, perquè la fe creix en comunitat. De fet, aquest és un dels problemes que hi ha avui dia. Hem arribat a individualitzar tant la fe que s'acaba diluint enmig d'un món que té uns requeriments molt diferents dels de la proposta cristiana.

Podem dir que el llibre aporta una riquesa que voleu transmetre a tothom?

Sí, i per això dic que és un llibre coral. Parteix d'una dotzena de llibretes plenes d'anotacions i vivències personals, així com de pensaments i reflexions d'altres membres de la comunitat. Al començament, era un recull que m'ajudava en el

treball personal i en la pregària comunitària, però tot va canviar l'any passat, quan arran d'un sarcoma vaig estar ingressat greu a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau. Parlar d'espiritualitat avui dia és molt complicat, perquè es veu com una cosa íntima i personal, i ens posem tota mena de barreres. Però a l'hospital, quan et trobes en la màxima vulnerabilitat, les barreres cauen i arribes a trobar el nucli d'allò en què creus. Aleshores em vaig adonar que la fe, que és un do treballat durant tota la vida, és una riquesa impressionant que volia transmetre als altres. Per això, vaig agafar les llibretes i després d'un acurat treball d'edició, n'he fet un llibre centrant-me en el nucli del que volia transmetre.

Quin és el nucli del que vol transmetre en aquesta mena d'herència espiritual?

L'Evangeli és claríssim a l'hora d'apuntar el que és fonamental: “Estima els altres com a tu mateix.” El motor i l'arrel de tot, i allò que ens dona esperança, és l'amor. Vivim en una societat on té més pes el fet de tenir que el de ser, però el primer tard o d'hora et fallarà mentre que el segon et proporciona una llibertat i una clarividència espectaculars. Si treballes l'ésser, la resta ja no té importància.

I mentrestant comprem llibres d'autoajuda per trobar el secret de la felicitat.

Tots tenim la necessitat de cercar un sentit a la nostra vida. També és veritat que avui dia tenim l'avantatge que quan algú desenvolupa la seva dimensió espiritual o religiosa ho fa amb total llibertat, a diferència d'altres èpoques. D'altra banda, soc crític amb els límits de la religió, que de vegades imposa una dogmàtica que restringeix i anul·la molts elements de la persona. No es poden negar les dimensions espirituals i els camins dels altres. Per això m'agrada molt la perspectiva del papa Francesc en el sentit d'obrir mons excessivament rígids o reclosos. ■

El bany.

Hi ha banys i banys. Les col·leccions de Roca compten amb el millor disseny i l'última tecnologia per oferir solucions sostenibles i de qualitat i garantir la millor experiència en l'espai del bany.

Col·lecció TURA dissenyada per Andreu Carulla.

5 de setembre del 2004
El papa Joan Pau II beatifica Pere Tarrés, metge i sacerdot, al santuari marià de Loreto

2 d'abril 2005
Mor el papa Joan Pau II

12 d'agost

Al mar de Barentsz (nord de Rússia) s'enfonsa el submarí rus Kursk i moren els seus 118 tripulants

13 de novembre

La costa gallega comença a tenir-se de negre amb el naufragi del petrolier Prestige, carregat amb 77.000 tones de combustible

1999

1 de gener

L'euro passa a ser la moneda única de més de 300 milions d'europesos, tot i que no entra en circulació fins a l'any 2002

2000

2001

11 de setembre

Dos avions s'estavellen contra les torres del World Trade Center de Nova York i un altre impacta contra el Pentàgon. Són els atemptats de l'11S, perpetrats per suïcides d'Al-Qaeda

2002

19 d'abril del 2005
Joseph Ratzinger és escollit nou Papa amb el nom de Benet XVI

20 de gener del 2008

Tarragona obre la porta a l'Any Jubilar que commemora el 1.750è aniversari del martiri dels sants Fructuós, bisbe, i Auguri i Eulogi, diaques

3 d'octubre del 2008
 Mor Joan Carrera, bisbe auxiliar de Barcelona i vicepresident de la Fundació Catalunya Cristiana

23 de gener del 2010
 Amb la del sacerdot Josep Samsó a Mataró, les beatificacions tornen a Catalunya

11 de març

Les estacions d'Atocha-Rodalies, El Pozo del Tío Raimundo i Santa Eugènia de Madrid pateixen atacs terroristes coordinats per una cèl·lula jihadista. Moren 192 persones i prop de 2.000 resulten ferides

19 de gener

Es comencen a tornar a l'Arxiu Nacional de Catalunya els anomenats "papers de Salamanca", la documentació requisada pel règim franquista el 1939

2003

8 d'abril

El càmera de Telecinco, José Couso, mor pel projectil d'un tanc de l'exèrcit dels Estats Units que impacta contra l'Hotel Palestina de Bagdad

2004

2005

8 d'abril

Funeral multitudinària de Joan Pau II a la plaça de Sant Pere, a Roma. Hi assisteixen més de 200 dirigents mundials i uns quatre milions de fidels

2006

7 de novembre del 2010
 El papa Benet XVI visita Barcelona amb motiu de la consagració de la Sagrada Família

6 d'abril del 2011
 Els bisbes catalans presenten la carta pastoral *Al servei del nostre poble*, publicada amb motiu del 25è aniversari de la publicació d'*Arrels cristianes de Catalunya*

17-18 de maig del 2012
L'arxidiòcesi de Barcelona organitza l'Atri dels Gentils, iniciativa del Pontifici Consell per a la Cultura

20 d'octubre del 2011
L'Església celebra el final de la violència anunciat per ETA

9 de gener
Als Estats Units Steve Jobs fa públic el llançament de l'iPhone, que suposarà una revolució en la telefonia

20 de gener
Barack Obama pren possessió com a president dels Estats Units i esdevé el primer afroamericà en ostentar el càrrec

2007

2008

2009

2010

22 de juliol
L'expresident de la República sèrbia de Bòsnia, Radovan Karadzic, acusat de genocidi i crims de guerra, és detingut

7 de novembre
A Barcelona el papa Benet XVI presideix la celebració de la dedicació de la basílica de la Sagrada Família

13 de març del 2013
Jorge Mario Bergoglio és escollit nou Papa amb el nom de Francesc

11 de febrer del 2013
Renúncia històrica de Benet XVI

13 d'octubre del 2013
Històrica beatificació de 522 màrtirs a Tarragona

27 d'abril del 2014
Canonització de Joan XXIII i de Joan Pau II, diumenge de la Divina Misericòrdia

25 d'agost
La nau espacial Voyager 1 abandona el sistema solar, i esdevé el primer objecte creat per la humanitat que arriba a l'espai interestel·lar

9 de novembre
Té lloc una consulta popular no referendària sobre el futur polític de Catalunya convocada pel president Artur Mas

2011

15 de maig

A diferents punts de l'Estat espanyol s'inicia el moviment ciutadà conegut com el 15M o "moviment dels indignats"

2012

2013

11 de febrer

Per sorpresa Benet XVI anuncia la seva renúncia al ministeri petrí. El succeeix Francesc, primer Papa llatinoamericà

2014

4 de febrer del 2015
El Vaticà reconeix el martiri d'Òscar Romero, arquebisbe de San Salvador, i reconeix que el seu assassinat, el 24 de març del 1980, va ser per odi a la fe

24 de maig del 2015
Publicació de l'encíclica *Laudato Si'*

4 de setembre del 2016
El papa Francesc canonitza la mare Teresa de Calcuta

17 de juliol del 2015
Sor Genoveva Masip mor als 91 anys després de tota una vida al servei dels més necessitats

7 de gener
Un atac jihadista contra la redacció del setmanari satíric francès *Charlie Hebdo* causa una dotzena de morts

17 d'agost
Atemptats terroristes a la Rambla de Barcelona i a Cambrils que deixen 16 persones mortes i 140 de ferides

2015

2016

2017

2018

2 d'octubre
El poble colombià vota "no" al plebiscit sobre els acords de pau assolits entre el govern i la guerrilla de les FARC

3 de maig
La banda terrorista ETA confirma el "final de la seva trajectòria" i la seva "dissolució", sense autocrítica i sense esmentar les víctimes

17 d'agost del 2017
L'Església prega per les víctimes dels atemptats de Barcelona i Cambrils

21 de gener del 2018
Felicitació del papa Francesc amb motiu de la publicació del número 2.000 de *Catalunya Cristiana*

25 de novembre del 2018

L'Església es referma en la lluita contra els abusos sexuals amb el triple objectiu de prevenir, acompanyar i guarir les víctimes

24 de maig del 2020

En memòria dels 5 preveres diocesans i 15 religiosos i religioses a Catalunya que han mort a causa del Covid-19

11 de març

L'Organització Mundial de la Salut, davant dels nivells de propagació del Covid-19 i la seva gravetat, declara la pandèmia global

2019

12 de febrer

Comença al Tribunal Suprem el judici contra els polítics i líders independentistes catalans acusats de rebel·lió, sedició, malversació i desobediència

2020

2021

6 de gener

Durant la sessió per certificar les eleccions presidencials del 2020, una multitud de seguidors de Donald Trump intenta assaltar el Capitoli

8 d'agost del 2020

Mor el bisbe claretià Pere Casaldàliga

8 de desembre del 2021

El cardenal Joan Josep Omella inaugura i beneeix la torre de Maria de la Sagrada Família

12 de febrer del 2022
Mor el bisbe auxiliar de Barcelona Antoni Vadell a l'edat de 45 anys

27 novembre del 2022
Testimoni de Iurii Stasiuk, rector de la parròquia ucraïnesa de Santa Mònica (Barcelona) i voluntari sanitari al front de guerra

7 d'octubre
Hamàs llança un atac sense precedents en el territori d'Israel; hi mata 1.200 jueus i en pren com a ostatges més de 200

2022

2023

2024

24 de febrer

Rússia inicia una invasió militar a gran escala d'Ucraïna amb un gran impacte a nivell mundial

2 de setembre

El president de Canàries, Fernando Clavijo, anuncia que iniciarà un procés jurídic contra l'Estat per la gestió de la crisi migratòria

31 de desembre del 2022
Benet XVI mor als 95 anys després de tota una vida de servei a l'Església

6-9 d'octubre del 2023
Pelegrinatge a Roma pels 800 anys de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat, previ a la celebració del Mil·lenari (1025-2025)

GRÀCIES PER

Gràcies a Catalunya Cristiana
i a tots els qui feu possible
la tasca de l'Església.